

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

מספר בקשה: 1:

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

מבקשים

1. יובל שמואלי
2. ירדן שובל
ע"י ב"כ עו"ד איתן פלג

נגד

משיבים

1. אלעד מרגלית
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן י. קלינגר
2. לוחות קומו בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד חיים פיצ'ון

פסק דין

1
2 אדם מפרסם את דירתו להשכרה או למכירה בלוח "יד 2" באינטרנט, במסגרת המודעה, הוא
3 מפרסם את תמונות דירתו, פרטיה, לעיתים את המחיר המבוקש, את שמו וכן את מספר הטלפון
4 שלו. מפעילים של לוח מודעות אינטרנטי אחר, מאתרים את המודעה ומפרסמים אותה, ללא רשותו
5 המפורשת של המפרסם, באתר אינטרנט שלהם, במסגרתו גם כן מפורסמים נכסים למכירה או
6 להשכרה. האם יש בעצם הפרסום כאמור, בלא ידיעת המפרסם ובלא הסכמתו המפורשת, כדי
7 להקים למפרסם עילת תביעה כנגד אתר האינטרנט האחר – אלו השאלות המרכזיות העומדות
8 בבסיס הבקשה לאישור תובענה ייצוגית המונחת להכרעתו.

מבוא;

- 9
- 10 1. המשיב 1 הוא בעלים של לוח מודעות יד שנייה אינטרנטי בשם AD, הפעיל בכתובת
11 אינטרנט: <http://www.ad.co.il> (להלן: "לוח AD") ואילו המשיב 2 הוא תאגיד שהתאגד
12 כדין בישראל ואשר מפעיל לוח מודעות יד שנייה אינטרנטי בשם "לוח קומו" הפעיל
13 בכתובת אינטרנט <http://www.komo.co.il> (להלן: "לוח קומו").
- 14
- 15 2. יד 2 הוא אתר אינטרנט ישראלי העוסק בפרסום מודעות לקנייה ומכירה של מוצרים מיד
16 שנייה, כמו גם לוח רכב, נדל"ן, חיות מחמד, פורטל דרושים ובעלי מקצוע. האתר מאפשר
17 לכל דורש לפרסם בו חינם או בתשלום - מודעה למכירה או השכרה של מוצרים או נכסים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

- 1 עוד מאפשר האתר לכל גולש הנכנס לאתר לעיין במודעות המפורסמות בו. (ההגדרה הנ"ל
2 לקוחה מוויקיפדיה). האתר הוא בבעלות ובהפעלת של חברת קורל-תל בע"מ והוא פעיל
3 בכתובת אינטרנט: <http://www.yad2.co.il> (להלן: "לוח יד 2").
4
- 5 המבקש 1 פרסם במהלך שנת 2021, שתי מודעות בדבר דירות להשכרה בלוח יד 2, האחת .3
6 באשר לדירה בבעלותו ברחוב מסדה בחיפה והשנייה באשר לדירה בבעלות הוריו ברחוב
7 משה שרת בקריית טבעון. שתי המודעות כללו את פרטי הדירות, תמונות, שמו הפרטי של
8 המבקש 1 וכן את מספר הטלפון שלו. לטענת המבקש 1, לאחר שהצליח למצוא שוכרים
9 לדירה בקריית טבעון, הוא הסיר את המודעה מלוח יד 2. על אף האמור, המשיכו מתעניינים
10 להתקשר באשר לדירה, הגם שכאמור לטענת המבקש הוא כבר הסיר את המודעה שפירסם
11 בגינה. לטענת המבקש הוא שאל את אחד הפונים היכן נחשף למודעה וזה ציין כי ראה
12 אותה כמודעה פעילה בלוח קומו. לאור זאת, ערך המבקש 1 בדיקה במאגרי האינטרנט
13 באשר למודעות אשר פירסם וגילה כי המודעות – לרבות זו אשר הוסרה על ידו –
14 מפורסמות בלוחות המודעות המופעלים על ידי המשיבים. נוסף על כך, התחוויר לו כי בלוח
15 AD מוצגים גם שינויים שעשה המבקש 1 במחיר השכירות הנדרש לאורך חייה של
16 המודעה. כשהמבקש 1 ביקש להסיר את המודעות מלוח AD הוא גילה כי על מנת לעשות
17 כן עליו למסור את מספר הטלפון שלו – אותו סירב המבקש 1 למסור ומשכך פנה להסרת
18 המודעות באמצעות הדואר האלקטרוני. לטענת המבקש 1 חרף פנייתו לא הוסרו המודעות
19 ואולם, תחת המודעה אודות הדירה בקריית טבעון (אשר כאמור הוסרה מלוח יד 2) נכתב
20 המשפט הבא: "שים לב! זוהי מודעת ארכיון, איננה רלוונטית ונועדה לצרכים סטטיסטיים
21 בלבד".
22
- 23 המבקש 2, פרסם במהלך שנת 2021 בלוח יד 2 מודעה בדבר יחידת דיור להשכרה בבעלות .4
24 סבו, במושב מגדים. לאחר זמן מה הצליח המבקש 2 לאתר שוכר ליחידת הדיור ולאור זאת,
25 הסיר את המודעה מלוח יד 2. על אף שהסיר את המודעה מלוח יד 2 ביום 14/6/21, קיבל
26 המבקש 2 פנייה טלפונית מאישה שהתעניינה בדירה, מששאל אותה היכן היא נתקלה
27 במודעה, אמרה לו זו שהמודעה מפורסמת בלוח AD. בעקבות כך פנה המבקש 2 ללוח AD,
28 שם אמנם מצא את המודעה כשהיא מפורסמת ומקוטלגת כפעילה ומעודכנת. בעקבות כך
29 פנה המבקש 2 לאתר AD על מנת להסיר את המודעה ונדרש למסור את מספר הטלפון
30 האישי שלו לשם הסרתה.
31
- 32 אין חולק כי המבקשים לא פרסמו את המודעות נשוא הדיון בלוחות המודעות של .5
33 המשיבים אלא רק בלוח יד 2.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

6. אציין עוד כי מתוך תשובות המשיבים לבקשת האישור, עולה כי שני הלוחות נשוא הדיון (לוח AD ולוח קומו), פועלים באופן דומה ומציגים מודעות משני סוגים- האחד, שאינו רלוונטי לעניינו, הכולל מודעות אשר פורסמו על ידי משתמשים שבחרו לפרסמן בלוח זה והשני- שהוא הרלוונטי לעניינו – מודעות אשר לוחות אלו אוספים מכלל אתרי לוחות המודעות בארץ. לטענת המשיבים המערכות לאיסוף המידע מהאתרים השונים הן ממוחשבות – קרי האיסוף מבוצע על ידי בוטים, שהם מעין תוכנה היודעת לבקר באתרים השונים על בסיס קבוע (המשיבה 2 מסייגת כי התכנה שלה פונה רק ללוח יד 2) ולאתר מודעות חדשות, המפורסמות באתרי המשיבים. (ראו סעיף 1 לכתב התשובה של המשיב 1 וסעיף 25 לכתב התשובה של המשיבה 2).
7. כל אחד מהמשיבים מוסיף וטוען כי אין לו כל אינטרס להמשיך ולפרסם מודעות אשר אינן רלוונטיות בלוח שלו. לאור זאת, נטען כי התכנה המופעלת על ידי כל אחד מהאתרים, היא גם כזו אשר מאתרת האם המודעות אשר פורסמו באתרי המקור (כגון לוח יד 2), השתנו או הוסרו והיא מעדכנת את המאגר בהתאם. לטענת המשיב 1, כאשר האתר מזהה כי מודעה מסויימת הוסרה מלוח המודעות המקורי, היא הופכת להיות מוגדרת כ"מודעת ארכיון". נטען כי תיוגה כמודעת ארכיון אינו מאפשר עוד גישה למודעה באמצעות מערכת החיפוש הפנימית של האתר, אלא רק למי שמחפש את פרטי המודעה במנועי חיפוש חיצוניים. זאת ועוד, נטען כי כאשר צופים באתר מטלפון סלולרי, לא מפורסם במודעת ארכיון מספר טלפון וכאשר מנסים ללחוץ על כפתור השיחה מופיעה אזהרה: "האם אתה בטוח? הנך עומד להטריד משהו שכבר המודעה שפרסם אינה אקטואלית". המשיבה 2 טוענת כי התכנה המופעלת על ידה, מבקרת על בסיס קבוע ורצוף (24/7) בלוח יד 2 וכך היא יכולה לאתר באופן אוטומטי מודעות אשר הוסרו מלוח יד 2 ולהסירן באופן מיידי מלוח קומו. נוסף על כך נטען כי ככל שמודעה לא מתעדכנת במשך 30 ימים בלוח יד 2, המערכת של המשיבה 2 דואגת להסיר אותה מלוח קומו באופן אוטומטי.
8. מעבר לטענת המשיבים בדבר פעילות תוכנות המשיבים להסרת מודעות שאינן אקטואליות באופן יזום, מוסיפים המשיבים וטוענים כי דרכי הסרת המודעות באופן יזום על ידי המפרסם מלוח המודעות שלהם אף הוא פשוט. כך, לטענת המשיב 1 בתחתית כל עמוד מצוי כפתור "הסרת מודעה" המאפשר, לאחר אימות מספר טלפון, להוריד את כל המודעות שפורסמו על ידי מספר טלפון מסוים ולמנוע איסוף של מודעות חדשות. נטען כי המספר משמש רק להסרת המודעה ואינו נשמר בכל מאגר של המשיב 1.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 בדומה טוענת המשיבה 2 כי יש מספר אופציות להסיר מודעות על ידי המפרסם ובכלל כך
2 על ידי לחיצת כפתור דיווח על מנת לעדכן את המידע. עוד ניתן ללחוץ על כפתור "ערוך",
3 אשר לכך, על מנת לוודא כי הערוך הוא אמנם המפרסם עצמו, עליו להזין את מספר הנייד
4 שלו לשם קבלת הודעת טקסט ובה קוד אימות חד פעמי, שלאחר הזנתו ניתן לערוך את
5 המודעה. אופציות נוספות הן על ידי פניה ליצירת קשר במוקד אנושי, או על ידי לחיצה על
6 "צור קשר" באתר וקבלת פנייה חוזרת על ידי נציג המשיבה 2 וכן פניה בפקס או בדואר
7 אלקטרוני.
8

9 **טענות הצדדים בבקשת האישור;**

10 **טענות המבקשים;**

11 9. המבקשים פותחים וטוענים כי העתקת המודעות המפורסמות על ידי הציבור מרחבי הרשת
12 ללוחות המשיבים, גורמת למפרסמי המודעות לנזקים לא ממוניים ובהם - תחושת אי
13 נוחות כללית כתוצאה מחוסר השליטה על המידע אודותיהם, תסכול, הטרדה, כעס ובזבוז
14 זמן. עוד נטען כי רגשות שליליים נוספים נובעים משלילת חופש הבחירה של המפרסמים
15 היכן לפרסם, מהפגיעה בפרטיותם ומהטרדה הנובעת מהמשך קבלת פניות לא רלוונטיות
16 בקשר למודעה. נטען כי תימוכין לנזקים אלו ניתן למצוא בעדויותיהם של המבקשים
17 עצמם, כמו גם בסקר צרכנים אשר צורף על ידי המבקשים, ממנו עולה כי 19% לפחות מכלל
18 מפרסמי המודעות סובלים מנזקים לא ממוניים רק מעצם העתקת המודעות ללא רשותם.
19 עוד נטען כי לבד מפגיעה בשלוות חייהם של המפרסמים בשל הטרדות חוזרות ונשנות
20 וחדירה אל המרחב האישי שלהם לאחר שהסירו את מודעתם המקורית ואינם מעוניינים
21 עוד לקבל פניות בקשר לכך, פרסום מספר הטלפון ללא מגבלת זמן מגדיל את הסיכון כי זה
22 ישמש כיעד לשיחות והודעות ספאם מגורמים לא רצויים.
23

24 עוד נטען כי מימד נוסף של פגיעה נגרם מכך שהמשיבים מתנים את הסרת המודעות
25 מאתרם, בכך שהבקשה תשלח באמצעות המנגנון הקבוע באתר, המתנה את אימות
26 נתוניהם האישיים של המפרסמים על ידי מספר טלפון. אשר לכך, נטען כי המשיב 1 לא
27 הכחיש את טענות המבקשים ולפיהן כאשר קיימת פנייה אל המשיב 1, שלא באמצעות
28 המנגנון באתר (המחייב מסירת מספר טלפון), כגון פנייה בדואר אלקטרוני – כפי פניית
29 המבקש 1, לא מוסרות המודעות. כן נטען כי המשיב 1 לא הראה כל נוהל או מנגנון
30 באמצעותו הוא מטפל בפניות הסרה שנשלחו באמצעות הדואר האלקטרוני שלא באמצעות
31 המנגנון המחייב באתרו. בהקשר זה מפנים המבקשים לכך שתביעות קטנות אשר הוגשו
32 כנגד המשיב 1 התקבלו מהטעם שהוכח שהמשיב 1 לא מסיר מודעות הגם פנייה אליו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

- 1 ובמסגרת פסקי דין בתביעות אלו, חוייב המשיב 1 בתשלום פיצוי למפרסמי המודעות
2 הנפגעים, בין בפשרה ובין על פי הכרעת בית המשפט.
3
- 4 עוד נטען כי, כנתמך בסקר אשר צורף על ידי המבקשים, אין בכך שמפרסמי המודעות בחרו
5 מרצונם לפרסם בפלטפורמה מסוימת את המידע הפרטי כדי לאיין את הנזק שנגרם להם.
6 זאת הואיל והפרסום שנעשה על ידם נעשה בהתאם להסכמתם מול מקום הפרסום, כאשר
7 הם בעלי השליטה באשר לכל הפרמטרים הנוגעים למודעה ובכלל כך החל בשאלה אילו
8 נתונים אודות הפעולות שביצעו במודעה יפורסמו וכלה באפשרות להסיר את המידע
9 ולהשיב את המצב לקדמותו על ידי מחיקת המידע שפורסם.
- 10
11 10. זאת ועוד, נטען כי המשיבים לא הוכיחו את הסרת המודעות באופן יזום כנטען על ידם.
12 אשר לכך בכל הנוגע למשיבה 2, נטען כי היא לא הביאה כל ראיה בכל הנוגע לטכנולוגיה
13 הכרוכה בהפעלת לוח קומו, לא הוכיחה תוך כמה זמן ואיך מודעות לא רלוונטיות מוסרות
14 מהאתר וכן לא הוכיחה כי ביכולתה לקבל חיווי מדויק באשר למועד פרסומן והסרתן של
15 המודעות בלוח קובו אל מול הפרסום במקור. נטען כי לשם הוכחת כל אלו נדרשה המשיבה
16 2 להגיש חוות דעת וזאת לא הוגשה, אלא שכל שהוגש הוא תצהיר – של מר שי חן - אשר
17 הודה בחקירתו כי הוא נעדר ידע מקצועי מתאים וכי בעניינים אלו עדותו היא בבחינת עדות
18 שמועה וסברה. זאת ועוד, נטען כי המשיבה 2 אף נמנעה מהבאת עד רלוונטי – שהוא מר
19 לוי נתן - לשם הוכחת אופן הסרת המודעות ובפרט בשאלת סד הזמנים שבין הסרת
20 הפרסום המקורי להסרתו מלוח קומו. בנסיבות אלו – ובהעדר כל ראיה לסתור - נטען כי
21 יש לדחות את טענות המשיבה 2 בעניין ולקבל את האמור בתצהיר המבקש 1 ולפיו הוא
22 צפה במודעתו כפעילה בלוח קומו, לאחר שזו כבר הוסרה מלוח יד 2 וכי המשיך לקבל פניות
23 לאחר שהסיר את מודעתו. במאמר מוסגר מוסיפים המבקשים וטוענים כי ככל שאמנם
24 המשיבה 2 יכולה לדעת כמה חשיפות היו לכל מודעה וכן את זהות המקליקים על כל
25 מודעה, לא ברור מדוע מלכתחילה הלינה המשיבה 2 על כך שהמבקש 1 נמנע מלגלות את
26 מספר הטלפון של הפונה אליו ביום 26/5/21 ולא זימן אותה להליך והכל שעה שעל פניו
27 פרטיה ידועים ומצויים בשליטת המשיבה 2.
- 28
29 11. לטענת המבקשים, המשיבים חבים בשיפויים ובשיפוי כל ציבור המפרסמים בלוח יד 2,
30 אשר המשיבים העתיקו פרסומיהם ללוחות שלהם וזאת, בהתבסס על מספר עילות תביעה.
31 כך – ראש וראשונה – טוענים המבקשים כי פרסום המודעות בלוחות המשיבים יש בו כדי
32 לפגוע בפרטיותם וזאת, בניגוד להוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן:
33 "חוק הגנת הפרטיות"). אשר לכך, טוענים המבקשים כי בכל הנוגע להגדרת הזכות
34 לפרטיות, יש לאמץ את ההגדרה אשר פותחה על ידי פרופ' מיכאל בירנהק (במאמרו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 "שליטה והסכמה: הבסיס העיוני של הזכות לפרטיות, משפט וממשל יא 9, 41 (התשס"ח)
2 (להלן: "בירנהק - שליטה והסכמה" ואף בספרו [מרחב פרטי] הזכות לפרטיות בין
3 משפט לטכנולוגיה (תשע"א) (להלן: "בירנהק- מרחב פרטי"). הגדרה זו מבוססת על
4 תפיסת הפרטיות כשליטה ומשמעה כי לאדם נתונה הזכות לשלוט במידע אודותיו, לרבות
5 כאשר המידע מצוי בחזקתם של אחרים ובכלל כד לקבוע מתי, איך ובאיזו מידה יעבור
6 המידע אודותיו לאחרים. נטען כי כנגד זכות זו ניצבת החובה שלא להפר את כוחו של הפרט
7 לשלוט במידע אודותיו. עוד לפי גישה זו, הדרך להבטחת השליטה במידע מצויה בעקרון
8 ההסכמה (או אי ההסכמה) של האדם שיעשה שימוש במידע אודותיו. אשר לעקרון
9 ההסכמה, נטען כי זה מקפל עקרון נוסף והוא עקרון צמידות המטרה ולפיו במידע שנמסר
10 למטרה מסוימת, מותר להשתמש רק לאותה מטרה ולא לשום מטרה אחרת. לטענת
11 המבקשים שני עקרונות אלו - של ההסכמה ושל צמידות המטרה - מצויים בדין הפוזיטיבי
12 הואיל וסעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא
13 הסכמה ואילו סעיף 2(9) לחוק קובע כי: "שימוש בדיעה על ענייניו הפרטיים של אדם
14 או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה" מהווה פגיעה בפרטיות.
15 נטען כי העתקת מודעותיהם של חברי הקבוצה ופרסומן באתרי המשיבים, מהווה פגיעה
16 בלתי מוסכמת של חברי הקבוצה בזכותם לפרטיות, הואיל וזו מבוצעת ללא ידיעתם, ללא
17 הסכמתם ולא למטרה לשמה מסרו את הפרטים ושכך יש בה כדי להפר את הוראות סעיף
18 1 לחוק הגנת הפרטיות. נוסף על כך, נטען כי יש בהתנהלותם של המשיבים כדי להפר מספר
19 חלופות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות המהוות פגיעה בפרטיות. ראשית הואיל והתחקות
20 אחר חברי הקבוצה ואיסוף המידע עליהם, מהווים בילוש והתחקות אחר אדם באופן
21 העלות להטרידו ומהווים אף הטרדה אחרת, הואיל ובעצם הפרסום מאבדים חברי הקבוצה
22 את האפשרות לשלוט על הפרסום. נטען כי בנסיבות אלו מופרות הוראות סעיף 2(1) לחוק.
23 עוד נטען כי בהתנהלותם מפריים המשיבים את הוראות סעיף 2(9) לחוק הקובע כי: "שימוש
24 בדיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה
25 נמסרה" מהווה פגיעה בפרטיות. אשר לכך, נטען כי הפרטים המפורסמים במסגרת
26 המודעות מהווים ידיעה על ענייניו הפרטיים של האדם - שכן המודעות כוללות שמות של
27 אנשים, כתובות ומספרי טלפון. עוד נטען כי גם עקרון צמידות המטרה לא מתקיים שכן
28 הפרטים נמסרו לשם פרסום בלוח יד 2 והמפרסמים לא הסכימו, ידעו או הבינו, כי המידע
29 יפורסם במקום נוסף. נטען כי האמור חל ביתר שאת לאחר הסרת המודעה המקורית שאז
30 כבר פקעה ההסכמה הראשונית שניתנה לאתר המקורי ולא הייתה עוד בתוקף.
31 נוסף על כך נטען כי בהתנהלותם כאמור הפרו המשיבים את הוראות סעיף 2(11) לחוק הגנת
32 הפרטיות, הקובע איסור פרסום הנוגע לצנעת חייו האישית של האדם. אשר לכך, נטען כי
33 מונח זה פורש בהרחבה והוחל גם מקום בו ניתן לקשור בין הנתונים לבין אדם מסוים. נטען

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

- 1 כי בפרסום המידע נשוא הדיון, ניתן להסיק רבות על צנעת חייהם האישיים של המבקשים,
2 לרבות על מצבם הכלכלי ולעיתים על מצבם האישי הנלווה. נטען כי בכלל כך, ניתן ללמוד
3 על מספר הנכסים שיש לאדם מסוים, היכן הם ממוקמים, כמה הוא מרוויח מהשכרתם
4 ועל האפשרות לקריסה עסקית של המפרסם או גירושיו. נטען כי האמור חל ביתר שאת
5 באשר למשיב 1, אשר באתרו מודגשים גם שינויים ותמורות במודעה מסויימת, באופן
6 המחייב את המפרסם לנהל משא ומתן ב"קלפים פתוחים".
7
- 8 עוד טוענים המבקשים כי התנהלותם של המשיבים סותרת את תקנת הציבור. זאת הואיל
9 ושליטת חופש ההתקשרות של הקבוצה על ידי "אניסת" המפרסמים להתקשר עם
10 המשיבים לפרסום באתרם, מהווה פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות וזו סותרת את
11 תקנת הציבור. נוסף על כך נטען כי שליטת חופש ההתקשרות של חברי הקבוצה, על ידי
12 ההעתקה המבוצעת ללא ידיעתם וללא הסכמתם, יש בה אף כדי להפר את האיסור בדבר
13 השפעה בלתי הוגנת על צרכן הקבוע בסעיף 3(א) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981
14 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"). בהקשר זה, מפנים המבקשים לכך שמסקר הצרכנים עולה כי
15 שליטת חופש ההתקשרות היא אחד מגורמי הנזק העיקריים הנובעים ממדיניות העתקת
16 המודעות של המשיבים.
17
- 18 המבקשים מוסיפים וטוענים כי התנהלות המשיבים מקימה להם עילות גם בגין עוולות
19 הרשלנות והפרת חובה חקוקה בהתאם לפקודת הנזיקין – שכן, המשיבים התרשלו כלפי
20 המבקשים בפגיעה בפרטיותם והטרדתם וכן הפרו את החובות החקוקות הקבועות
21 בחיקוקים כפי שפורטו. עוד נטען כי המשיבים מתעשרים כתוצאה מהפרת זכויותיהם של
22 חברי הקבוצה ועל חשבונם שלא במשפט ולכן עומדת לחברי הקבוצה הזכות לקבל את
23 פירות ההתעשרות, בהתאם להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט – 1979
24 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט").
25
- 26 נטען כי בנסיבות כפי שפורטו, קיימת למבקשים עילת תביעה אישית ומתקיימים התנאים
27 הנוספים לאישור התובענה כייצוגית. זאת בהינתן שיסודות עילת התביעה משותפים לכל
28 חברי הקבוצה, משמדיניות העתקת המודעות והתנאים להסרתן זהה עבור כל חברי קבוצת
29 התובעים והיא יוצרת עילות תביעה משותפות לקבוצה. נטען כי לאור טיעון המבקשים אשר
30 פורט, קיימת אפשרות סבירה לכך שהשאלות המשותפות לחברי הקבוצה יוכרעו לטובתם.
31 נטען כי תובענה ייצוגית היא גם הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, הואיל
32 ובמקרים רבים חברי הקבוצה אינם מודעים לזכויותיהם ואף לא לגורם הפוגע בהם ועל פי
33 רוב הנזק האישי אינו מצדיק יציאה למערכה משפטית. נטען כי מהסקר עולה שקבוצת
34 התובעים גדולה ומונה מאות אלפי חברים. עוד נטען כי ניהול התובענה כייצוגית יהא יעיל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 והוגן גם בהתחשב בכך שהסוגיות במחלוקת הן חדשניות וניתן יהיה לקיים במסגרת זו,
2 בירור ממצה של השאלות המשפטיות שבמוקד התובענה. נטען עוד כי לא הוכח שההליך
3 הוגש מתוך מטרה זרה או כי קיים חשש שהמבקשים יפעלו בניגוד לאינטרס של חברי
4 הקבוצה וכן קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך
5 הולמת ובתום לב.

6
7 16. לאור כל האמור עתרו המבקשים לאישור התובענה כייצוגית.

8
9 **טענות המשיבים;**

10
11 17. הואיל ובחלקן הארי, טוענים המשיבים טענות זהות, מצאתי לפרט טענותיהם בחד, תוך
12 שבסיפא תובאנה טענות ספציפיות המועלות על ידי כל אחד מהמשיבים.

13
14 18. ראש וראשונה טוענים המשיבים כי אין כל מידע פרטי בפרסומים נשוא הדיון וכיוון שכך,
15 אף אין כל פגיעה בפרטיותם של המבקשים. אשר לכך, פותחים המשיבים וטוענים כי מקום
16 בו בחרו המבקשים בפרסום מודעה באתר אונליין חנימי- יד 2, נכנסו המבקשים למשטר
17 משפטי מסויים במסגרתו הותר מפורשות לחברות מתחרות להעתיק מודעות אחת
18 מהשנייה מהסוג שפורסמו על ידי המבקשים. נוסף על כך נטען כי ממילא כל שיש במודעות
19 הוא שם – שיכול שיהיה אקראי ולא אותנטי, מספר טלפון (כאשר המפרסמים יכולים
20 להשתמש במספר וירטואלי) ופירוט הנכס המוצע – תוך שלא מפורט הקשר הקנייני של
21 המפרסם לנכס זה. בהקשר זה האחרון מדגישים המשיבים כי לא כתוב לדוגמא כי
22 המפרסמים הם בעלי הנכס ויתרה מכך כי במקרה דנן, המבקשים עצמם פרסמו דירות של
23 בני משפחה שלהם והמבקש 1 פרסם דירה נוספת אשר נרכשה על ידו להשקעה. נטען כי
24 תימוכין לכך שלא מדובר במידע פרטי ניתן למצוא אף בכך שהמידע אשר פורסם הוא מידע
25 מצומצם יותר מזה הקיים ממילא במאגרים פתוחים לציבור (מרשם לשכת רישום
26 המקרקעין ואתר רשות המיסים) - שם ניתן לראות מה גובה המשכנתא אשר נלקחה לשם
27 רכישת הנכס, מי האנשים המחזיקים עם המבקש בנכס, מי האנשים שמכרו לו את הדירה,
28 מה המחיר שבו נרכשה הדירה ומי בת הזוג עמה רכש את הדירה. זאת ועוד, בבחינת למעלה
29 מן הצורך מוסיפים המשיבים וטוענים כי ממילא כ – 70% מהמפרסמים הם גורמים
30 מסחריים (מתווכים או סוחרים), אשר המידע המפורסם אינו מידע פרטי שלהם ויתרה
31 מכך הם מעוניינים בפרסום הנוסף.

32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

19. עוד נטען כי ממילא כל פעילותם של המשיבים מתמקדת באיסוף מידע מתוך מודעות שפורסמו על ידי המפרסמים – קרי אשר הסכימו לפירסום המידע. נטען כי השימוש במידע הוא בהתאם למטרה לשמה הוא נמסר – המידע נמסר לצורך פרסומו ברבים לשם השכרת או מכירת הנכס וכך הוא מוצג גם בלוחות המשיבים. נטען כי בנסיבות אלו, ממילא קיימת הסכמה מפורשת או מכללא לפרסום. כתימוכין לכך מפנים המשיבים למסמך הגנת הפרטיות אשר הוגש על ידי הרשות להגנת הפרטיות לקראת הבחירות לכנסת ה-25 ואשר נסב על איסוף מידע על ידי מפלגות בו נקבע כי: "ניתן להסיק בבירור על הסכמה משתמעת למסירת המידע, כגון במקרה בו אדם הביע באופן פומבי תמיכה במובהקת ומפורשת במפלגה מסוימת בפרופיל הפתוח שלו ברשת חברתית". בהתאמה נטען כי המצב החוקי הוא כי אדם אשר פרסם בצורה מובהקת מידע מרצונו החופשי – כפי המקרה בענייננו – הסכים לאיסוף מידע זה על ידי צדדים שלישיים ולשימוש במידע זה למטרות אלו. זאת ועוד, נטען כי במסגרת הפסיקה הוכרה הסכמה מכללא לתיעוד וצפייה של הסובבים, מקום בו מדובר בהתנהלות ברשות הרבים.
20. זאת ועוד, לטענת המשיבים, בנסיבות בהן לא מדובר בפרסום הפוגע בפרטיות – הואיל ולא מדובר במידע פרטי ומדובר בפרסום שנעשה בהסכמה - ממילא אין כל חובה להסיר את המודעות שאינן רלוונטיות. יחד עם זאת ובבחינת למעלה מן הצורך, נטען כי ממילא כשלו המבקשים מהוכחת טענותיהם בכל הנוגע להסרת המודעות על ידי המשיבים. אשר לכך, נטען כי המבקשים כשלו מלהוכיח מתי הם הסירו את המודעות המקוריות מלוח יד 2 ומנגד מתי הוסרה המודעה מלוחות המשיבים. נוסף על כך טוענים המשיבים כי כל שהציגו המבקשים כתימוכין לכך שהמודעה הוסיפה להתפרסם לאחר הסרת המודעה מיד 2 כביכול, הוא פניה אחת בגין כל מודעה – האחת שיחת טלפון שתוכנה ומקורה לא ידוע ושממילא אין בה כדי לתמוך בכך שמקור הפניה הוא מעיון בלוחות המשיבים וכן הודעת וואטסאפ אשר במסגרתה נשאל האם הדירה עדיין רלוונטית.
- עוד טוענים המשיבים כי ממילא הם הוכיחו שמודעות שאינן רלוונטיות מוסרות על ידם. אשר לכך, כאמור לעיל טוענים המשיבים כי אין להם כל אינטרס להותיר מודעות שאינן רלוונטיות בלוחותיהם. כן מפנים המשיבים למנגנונים הננקטים על ידם (כפי שפורטו לעיל בסעיף 7 לפסק הדין).
21. המשיבים מוסיפים וטוענים כי המבקשים טוענים לנזק בסך על 5,000 ש"ח לכל חבר קבוצה ואולם, נזק זה נטען בעלמא, נקבע באופן שרירותי וללא כל בסיס אמיתי לחישוב. יתרה מכך, ממילא לא הוכח כל נזק אשר נגרם למבקשים או לקבוצה כפועל יוצא מהפרסום או מהותרת הפרסום כביכול לאחר הסרתו מלוח יד 2. אשר לכך, מפנים המשיבים ראשית לכך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 שכל שהציגו המשיבים כתימוכין לנזקם הוא פניה אחת ויחידה באשר לכל אחת
2 מהמודעות, אשר לא ניתן לקשרה דווקא לפרסום בלוחות המשיבים. נוסף על כך, נטען כי
3 המשיבים מתעלמים מכך שרובם המכריע של הפרסומים בלוחות המשיבים, הם של
4 מפרסמים אשר מעוניינים בפרסום ובחשיפה הנוספת, גם לאחר הסרת המודעה (כגון
5 מתווכים, משקיעים וסוחרים). נטען כי עובדה זו האחרונה, בדבר רצון הרוב המכריע של
6 המפרסמים בחשיפה הנוספת, עולה אף מממצאי הסקר אשר צורף על ידי המבקשים
7 עצמם. עוד מפנים המשיבים, בתמיכה לטענתם ולפיה פרסום נוסף עולה בקנה אחד עם
8 האינטרסים של המבקשים, לדברי כבי' השופט רובינשטיין ברע"א 2516/05 מער"ב הוצאת
9 מודיעין בע"מ נ' חברת אול יו ניד בע"מ (נבו 07.05.2006) (להלן: "עניין אול יו ניד")
10 ולפיהם פרסום בפלטפורמה נוספת תשרת את האינטרס של המזמין בכך שיזכה בפרסום
11 נוסף.

12
13 עוד טוענים המשיבים כי המבקשים לא הראו מה נזקם האישי, מה נזק הקבוצה ויתרה
14 מכך לא הצביעו על כל מנגנון שיוכיח נזק זה. נטען עוד כי הגם שהסעד המבוקש הוא בגין
15 נזקים לא ממוניים, הפירוט לגביו לוקחה בחסר ומחזיק בפועל רק סעיף אחד. עוד נטען כי
16 גם את הטענה בדבר עוגמת נפש ופגיעה באוטונומיה יש לדחות הן בשל האופן הלאקוני בו
17 נטענה והן בשל הקושי הטמון בהוכחת רכיב זה. עוד טוענים המשיבים כי הנזק לו טוענים
18 המבקשים טעון בירור באשר לכל תובע. בהקשר זה מדגישים המשיבים כי ממילא אף
19 המבקשים לא יכלו לשלול כי למרבית חברי הקבוצה נגרמה תועלת ולא נזק כפועל יוצא
20 מהפירסום הנוסף – שכן יכול שהם התקשרו בסיכומו של דבר עם פונה אשר הגיע אליהם
21 בעקבות הפרסום בלוחות המשיבים. אשר לכך מוסיפים המשיבים ומקשים – האם מקום
22 בו לקוח הגיע אל המפרסם בעקבות הפרסומים בלוחות המשיבים האם יחויב זה בהשבה
23 של הרווחים שנצברו כפועל יוצא מהפרסום?

24
25 זאת ועוד, לטענת המשיבים אין גם ממש בעילות התביעה הנוספות עליהם מבקשים .22
26 המבקשים לבסס תביעתם. כך, נטען כי אין ממש בטענה בדבר עסקה כפויה. זאת משלא
27 התקיימה עסקה ובוודאי שלא כפויה שעה שהמבקשים קיבלו שירות פרסום שהיה מוצלח
28 – קרי ככל שהייתה עסקה היא הייתה שירות מוצלח אשר ניתן למבקשים ללא עלות. נטען
29 כיוון שכך ה"כפיה" היחידה הקיימת היא במתן הפרטים כתנאי להסרת המודעות. אלא
30 שלטענת המשיבים המבקש 1 עצמו טען כי לא נדרש להשתמש במנגנון ההסרה אלא שהוא
31 שלח דואר אלקטרוני להסיר עצמו ואילו המבקש 2 העיד כי לא נדרש לאשר כל תקנון או
32 תנאים כדי להסיר את המודעה, כלומר לא נכפה עליו תנאי לעסקה שאינו הוגן, אלא
33 שהתנאי היחיד בו התבקש לעמוד קשור לאימות זהותו על מנת שאחר לא יתחזה אליו
34 ויסיר את מודעתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 בדומה נטען כי אין אף ממש בטענה בדבר השפעה בלתי הוגנת- זאת ראשית משמדובר
2 בשירות שניתן ללא תשלום – קרי לא מתקיים התנאי הבסיסי הקבוע בסעיף הקובע כי
3 ההתקשרות תהיה לאספקת נכס או שירות בתשלום. זאת ועוד, נטען כי יש לדחות את
4 הטענה גם משלא הוגבלה יכולת של צרכן לעזוב מקום או יכולת של המבקשים להתייעץ
5 לגבי תנאי העסקה(שכלל אינם קיימים), לא נערכו ביקורים חוזרים או נוצלו מוגבלות או
6 פערי שפה, לא ננקטו אמצעי הפחדה או איומים וכן לא סופק נכס או שירות בתשלום ללא
7 בקשה מפורשת עוד נטען כי טענות המבקשים באשר להשפעה בלתי הוגנת אינן מתקיימות
8 במישור היחסים בינו לבין המשיבות אלא לכל היותר בין המשיבות לבין לוח יד 2.
9 נוסף על כך נטען כי המשיבים לא התעשרו ובוודאי לא שלא כדין כפועל יוצא מההתנהלות
10 וכי ממילא לא הוכחה התעשרות כלשהי של המשיבים. אשר לכך מדגישים המשיבים כי
11 השירות ניתן בחינם. לכך יש להוסיף כי בהתאם לפסק הדין בעניין א.ש.י.ר (רע"א 5768/94
12 א.ש.י.ר. יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ, נב(4) 289), ממילא
13 יש צורך ביסוד נוסף אשר יהפוך את ההעתקה לכזו המזכה בהשבת ההתעשרות. עוד נטען
14 כי לאור זאת גם בעניין אול יו נ"ד השיב בית המשפט העליון בשלילה לשאלה האם
15 במקרים בהם לא קמה זכות יוצרים יש מקום להחיל את דיני עשית העושר והוסיף וקבע
16 כאמור כי על פניו למפרסמים נגרמת תועלת מהפרסום.
17 זאת ועוד, נטען כי אין כל פגיעה בתקנת השוק, בשים לב לכך שפעילותם של המשיבים
18 הוכרה כלגיטימית בפסיקה ויתרה מכך, שעה שהערכים והאינטרסים שמקדמים המשיבים
19 הם ערכים ציבוריים ראויים עליהם יש להגן ובכלל כך- עידוד התחרות, הגנה על חופש
20 העיסוק וטובת הציבור בהנגשת תוכן המודעות.
21
22 יתרה מכך, לטענת המשיבים יש לדחות את הבקשה גם משהמבקשים לא הוכיחו קבוצה
23 וכן משתובענה ייצוגית אינה הדרך היעילה לבירור טענותיהם. אשר לכך, נטען כי כל אחד
24 מההליכים אליהם הפנו המבקשים הסתיים באופן אחר – ומכך ניתן ללמוד על שוני
25 בעובדות המחייב בירור אינדיבידואלי. עוד נטען כי המבקשים לא הצביעו על מנגנון כלשהו
26 לאיתור חברי הקבוצה ובכלל כך, לא הבהירו כיצד יבחינו בין מפרסמים אשר מעוניינים
27 בפרסום הנוסף- כגון מתווכים, משקיעים, מי שקיבלו פניות מוצלחות בעקבות הפרסום
28 בלוחות המשיבים וכיוצא בכך. זאת ועוד נטען כי ככל שישנו חבר בתת קבוצה מסוימת
29 הרואה עצמו נפגע ממעשי המשיבים, חרף העובדה שלטענת המשיבים אין הם מהווים
30 הפרה של חוק, הוא יכול להגיש תביעה קטנה ולראיה - המבקשים דורשים סך של 5,000
31 ש"ח לכל חבר בקבוצה הייצוגית.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

24. המשיב 1 אף מוסיף וטוען כלפי המבקשים כי תביעתם "בושלה" זאת הואיל והמבקשים
הכינו את התביעה כחלק מעבודתם אצל בא הכוח המייצג תוך שימוש באמצעי משרדו.
אשר לכך מוסיף המשיב 1 וטוען כי המבקש 2 הודה כי ידע על קיום אתר AD והמעשה
נשוא התביעה ארע לו, רק חצי שנה לאחר שמשרד בא כוח המבקשים (בו הוא עובד) החל
לעבוד על התובענה הייצוגית. נוסף על כך מפנה המשיב 1 לכך ששתי מודעות המבקש 1
פורסמו בסמיכות מועדים (האחת ב 7/5/21 והשנייה ב 8/5/21), עוד מפנה המשיב 1 לכך,
שלמרות שלפי עדות המבקש 1, הוא חתם על הסכם שכירות ביום 24/5/21, ביום 25/5/21
בוצעה "הקפצה של המודעה- כלומר המבקש 1 שב ופרסם את המודעה ובכך יש כדי לשלול
את טענות המבקש 1 ולפיה הוא השכיר את הדירה במועד הנטען. זאת ועוד, נטען כי הסכם
השכירות בנוגע ליחידה השנייה שפורסמה על ידי המבקש 1, נחתם ביום 31/7/21- קרי
לאחר הגשת התובענה ומשכך שכל פניה עד לאותו מועד הייתה רלוונטית. המשיב 1 מוסיף
ומפנה לכך שלפי עדות המבקש 2 הוא ידע במשך שבוע שלם כי המודעה מתפרסמת בלוח
AD ולמרות זאת בחר שלא להסירה ומשכך למד המשיב 1 כי המבקש 1 תכנן את התביעה
ולכן לא הסיר את המודעה.
עוד נטען כי המבקש 2 ממילא לא צרף כל עותק מהמודעה שפורסמה ביד 2, לא צירף עותק
מבקשת ההסרה ששלח ליד 2 וכן לא תיעוד של תאריכי צילום המסך אשר הציג בתמיכה
לכך שהמודעה בלוח AD המשיכה להתפרסם.
נוסף על כך טוען המשיב 1 כי המבקש 1 העיד כי הוא שילם עבור הקפצת המודעה ביד 2
ובכך גילה דעתו כי הוא ביקש שתגיע לתפוצה רחבה ככל הניתן על מנת שהדירה תושכר
בהקדם. זאת ועוד, נטען כי המבקש 1 אמנם פנה אל המשיב 1 בבקשה כי מודעתו תוסר
ואולם לא פירט איזה מודעה הוא מבקש להסיר ומשכך, למבקש 1 אשם תורם בשיעור של
100% לנזקו, ככל שהוא קיים.
עוד טוען המשיב 1 כי אין מקום לקבל את ניסיונם של המבקשים ללמוד גזרה שווה
מתביעות קטנות אשר התקבלו כנגד המשיב 1 בעילות דומות, שעה שמדובר בתביעות אשר
שולמו בערכי מטרד כדי לסלק תובענות סרק. עוד באשר לתביעות אשר התקבלו, מפנה
המשיב 1 לכך שמדובר בתביעות בנסיבות מיוחדות, שממילא אין בהן כדי ליצור הלכה
כלשהי ולכך שבתביעה אחת נדחו כלל טענותיהם של המבקשים והטענה היחידה בעטיה
התקבלה התביעה היא חוסר הנוחות שנגרם לתובעת כתוצאה מהמשך פניות לאחר שפנתה
לשם הסרת המודעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

- 1 בכל הנוגע לנזק לקבוצה, פותח המשיב 1 וטוען כי במסגרת הבקשה טענו המשיבים רק על
2 הנזק הנוגע מפרסום המודעות עצמן ללא הסכמתם ולא לנזק הנובע מהטרדות אשר ספגו
3 המבקשים כביכול לאחר שהסירו את המודעות, נזק עליו מרחיבים המבקשים את הדיבור
4 בסיכומיהם. משכך, נטען כי טענותיהם אלו האחרונות של המבקשים מהוות הרחבת חזית.
5 עוד מוסיף המשיב 1 על הטענות כפי שפורטו לעיל וטוען כי תוצאות הסקר אשר צורף על
6 ידי המבקשים מלמדות כי לכל היותר 17% היו בעלי תחושה שלילית לגבי הפעילות של
7 המשיבים וכי מספר זה מתיישב עם הממצאים אשר הציג המשיב 1 בתצהירו בדבר שיעור
8 ההסרות המבוקש. כיוון שכך, נטען כי לא זו בלבד שאין כל הטרדה בפרסום הנוסף, אלא
9 שגם כל מי שלכאורה נגרמה לו טרדה – פנה לאתר ופרסומו הוסר.
10
11 עוד מפנה המשיב 1 לכלל הכלים אשר המפרסמים יכולים לעשות בהם שימוש לשם שמירה
12 על האנונימיות שלהם ובכלל כך – שימוש במספרים וירטואליים, כרטיסי סים חד פעמיים
13 ומתווכים.
14 זאת ועוד, לטענת המשיב 1 בעקבות הבקשה תוקן האתר ומשכך אין כל תועלת בהמשך
15 ניהול התובענה הייצוגית.
16
17 המשיבה 2 מוסיפה ומדגישה כי המבקש 2 לא טען כל טענה כלפיה אלא שהטענות היחידות .25
18 כלפיה הופנו על ידי המבקש 1. אשר לזה האחרון, מפנה המשיבה 2 לכך שהוא צירף צילומי
19 מסך והקלטות בניסיון להראות שני מקרים בהם קיבל טלפון לאחר שלטענתו הסיר את
20 המודעה מלוח יד 2, דא עקא שלא הוכח כי טלפונים אלו הגיעו – ככל שאמנם הגיעו – כפועל
21 יוצא מפרסום המודעה באתר המשיבה 2 ובוודאי לא לאחר שהוסרה מלוח יד 2.
22 עוד נטען כי המבקש 1 ממילא לא הוכיח את עילת תביעתו האישית - זאת משלא חשף את
23 מספר הטלפון הנייד ואת כתובת הדואר האלקטרוני שלו; לא הציג ראיה כלשהי לכך
24 שפירסם מודעה ביד 2; לא ציין מתי פורסמו המודעות ביד 2; לא ציין מתי הסיר את
25 המודעות של הדירות בקרית טבעון ובחיפה מלוח יד 2; לא ציין האם המודעות הוסרו
26 מאתר קומו באופן אוטומטי או האם הוא הסיר אותן ומתי אכן הוסרו; באשר לצילום
27 המסך היחיד אשר צירף - לא ברור מאיזה מכשיר צולם והאם המכשיר בבעלותו; לא ברור
28 מי האדם שהמבקש כינה אותו באותו צילום מסך כ: "בחור שהתעניין שרת אתר קומו";
29 לא ברור מה הוא מספר הנייד של אותו מתעניין מצילום המסך; ולא ברור באיזה תאריך
30 אותו מתעניין התקשר כביכול למבקש 1.
31 עוד טוענת המשיבה טענות הנסבות על מהימנות גרסתו של המבקש 1. כך, נטען כי במהלך
32 ההליך בירור טענתו בדבר "בחור" אשר פנה אליו, העלה כי מדובר בכלל בבחורה ולא בבחור
33 ויתרה מכך, בשיחה עמה כלל לא אישרה אותה הגברת שראתה את המודעה של המבקש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 באתר קומו ולא זכרה כלל שהתקשרה למבקש. עוד מפנה המשיבה לכך שהמבקש 1 העיד
2 כי פרסם את המודעה נשוא פנייה זו באמצע מאי 2021 ואולם, התחוויר מתוך אסמכתאות
3 המשיבה 2 כי היא פירסמה את המודעה ב- 7 למאי. עוד מפנה המשיבה לכך שהקלטת
4 השיחה השנייה שצורפה על ידי המבקש 1 היא מיום 27/7/21 – קרי לאחר הגשת הבקשה.
5 עוד נטען כי המבקש 1 העיד כי אינו זוכר מתי הסיר את המודעה השנייה ואולם, במסגרת
6 החקירה העיד כי הסיר את המודעה מלוח יד 2 ביום 21/7/21 והכל שעה שמהאסמכתאות
7 אשר צורפו על ידי המשיבה עולה כי המודעה הוסרה על ידי המשיבה חודש קודם לכן ביום
8 23/6/21. עוד מוסיפה המשיבה וטוענת כי האסמכתאות אשר צורפו על ידה גילו כי המודעה
9 על הדירה בקרית טבעון פורסמה בלוח קומו החל מיום 26/4/21 והוסרה ביום 30/5/21
10 והמודעה בדירה בחיפה פורסמה בלוח קומו החל מיום 7/5/21 והוסרה ביום 23/5/21. אשר
11 להסרת המודעות, מפנה המשיבה לכך שהמבקש עצמו הודה כי המודעות באתר המשיבה
12 הוסרו ואין לו מושג איך- מה שמוכיח את טענת המשיבה שהמודעות מוסרות אוטומטית.
13 עוד נטען כי בסך הכל, רישומי המשיבה מלמדים כי על מודעותיו של המבקש הקליקו 3
14 אנשים, כאשר סביר כי 2 מההקלקות (אחת לכל מודעה) היו של המבקש עצמו. משכך, נטען
15 כי לכל היותר אדם אחד נוסף מלבד המבקש צפה במודעה ובכך אין כל הטרדה.
16 בכל הנוגע לאסמכתאות אשר צורפו על ידי המשיבה באשר למועדי הפרסומים בלוח
17 המשיבה, הסרתם והקלקות על כל מודעה, טוענת המשיבה כי תצהירו של מר שי חן שהוא
18 מנכ"ל המשיבה ואחד מבעליה, אשר לטענת המשיבה לא הייתה כל סיבה לפקפק באמינותו
19 – יש בו כדי להוות ראייה קבילה בהליך זה. זאת הואיל והוא העיד שהוא עוסק גם בתחום
20 הטכני ושולט בכל. עוד הובהר על ידי מר חן כי לא מדובר בתכנה ספציפית אלא במאגר
21 נתונים וכי הוא התבסס בעדותו על פלט שיוצא מהמערכות הקיימות ומשכך, אין צורך
22 במפתח תוכנה על מנת לתמוך בטענותיה אלו של המשיבה. בהקשר זה מוסיפה המשיבה
23 וטוענת כי המבקשים כבשו טענותיהם בדבר האותנטיות של האסמכתאות אשר צורפו על ידי
24 המשיבה וטענו לראשונה רק בסיכומיהם טענות הנסבות על כך. זאת - לטענת המשיבה –
25 במקום לדרוש פירוט בנוגע למסמכים או במקום לעתור למינוי מומחה לבחינת הטענות.
26 עוד מדגישה המשיבה כי בלוח שלה לא מוצגים שמו של המפרסם ומספר הטלפון שלו לכל
27 מי שגולש באתר אלא שאלו נחשפים רק בפני משתמשים הרשומים ללוח קומו, לאחר
28 שהזינו את כתובת הדואר האלקטרוני שלהם וזו אומתה.
29
30 אשר על כן ולאור כל האמור והמפורט טוענים המשיבים כי דין הבקשה להידחות. 26.
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

דיון והכרעה;

בקשה לאישור תובענה ייצוגית- המסגרת הנורמטיבית הכללית;

- 1
- 2
- 3 27. קודם לבחינת הטענות נשוא הבקשה לגופן, הנני מוצאת להניח כתשתית, את הוראות הדין
- 4 וההלכה הפסוקה, בכל הנוגע למסגרת הנורמטיבית לדין בבקשה לאישור תובענה ייצוגית,
- 5 כמו גם התנאים בהם על הבקשה לאישור לעמוד, כתנאי לאישור הגשת התובענה הייצוגית.
- 6
- 7 28. תובענה ייצוגית ככלל היא תובענה המנוהלת בשם קבוצת בני אדם שלא יפו את כוחו של
- 8 התובע המייצג לכך ואשר מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל
- 9 חברי הקבוצה. החוק המסדיר את נושא התובענות הייצוגיות הוא חוק תובענות ייצוגיות
- 10 והתקנות שתוקנו מכוחו.
- 11
- 12 29. בהתאם להוראת סעיף 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות, רשאי להגיש תובענה ייצוגית, בין
- 13 השאר: "אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות
- 14 מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם
- 15 - בשם אותה קבוצה".
- 16
- 17 30. סעיף 3(א) בחוק קובע מהם סוגי התביעות והעניינים שבהם ניתן להגיש תובענה ייצוגית,
- 18 בזו הלשון:
- 19
- 20 "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע
- 21 בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית".
- 22 אשר לכך, אציין כי בהחלטה אשר ניתנה על ידי בהליך זה ביום 12/1/22, נדרשתי לטענת
- 23 המשיב 1 ולפיה, דין הבקשה סילוק על הסף מהטעם שהמבקשים אינם לקוחותיהם של
- 24 המשיבים ומשכך, לא באה התביעה בגדר פריט 1 לתוספת השנייה- קרי אינה מהווה תביעה
- 25 נגד עוסק. בהחלטה מיום 12/1/22, נדחתה על ידי הטענה. במסגרת ההחלטה פירטתי
- 26 נימוקי בהרחבה ומשכך אינני מוצאת לחזור על הדברים. לשם שלמות היריעה אציין כי
- 27 בתמצית נקבע על ידי כי התביעה עומדת בהוראות הפריט מפאת שתי חלופות. ראשית,
- 28 הואיל והיא עונה אחר הסיפא לסעיף הקובע: "בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו" –
- 29 שעה שהמשיבים סיפקו שירות למבקשים – הגם שהמבקשים לא ביקשו את השירות
- 30 (בענין זה הפנתי לקביעות בית המשפט העליון ברע"א 2598/08 בנק י"ב לעובדי מדינה
- 31 בע"מ נ' ליאור שפירא (23/11/10)). החלופה השנייה היא כי ממילא העניין נשוא התובענה
- 32 הוא בין ספק ללקוחותיו, זאת הואיל וראשיתו של הפרסום הוא על ידי המבקשים בלוח יד
- 33 2 – קרי בעניין בינם לבין לוח יד 2.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 לאור זאת, הרי שהתובענה דנן נכנסת לגדרי סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות
2 ייצוגיות, כתביעה נגד "עוסק", בקשר לעניין בין העוסק ללקוחותיו.

3

4 מתווה הדיון בתובענה ייצוגית שונה ממתווה ניהול הליך רגיל. זאת הואיל ותנאי לקיום .31
5 דיון בתובענה גופה הוא אישור התובענה כייצוגית. בהתאמה, מתנהל הליך דו שלבי – כאשר
6 בשלב הראשון דן בית המשפט בבקשה לאישור התובענה כייצוגית ורק לאחר שאושרה
7 התובענה הייצוגית, מתנהל הדיון בתובענה גופה. תנאי הסף לאישורה של תובענה
8 כייצוגית, מנויים בסעיף 8(א), הקובע ארבעה תנאים כדלקמן אשר בהתקיימות כולם,
9 רשאי בית המשפט לאשר תובענה כייצוגית:

10

11 (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי

12 הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה; - חלקו הראשון

13 של תנאי זה נסב על אחידות בשאלות בהן דנה התובענה – והוא נועד לוודא כי אכן

14 התובע מייצג את הקבוצה בשמה הוא בא בשערי בית המשפט וכי אכן ניהול התובענה

15 הייצוגית ימנע כפל התדיינות. אשר להומוגניות של הקבוצה הייצוגית, נקבע בע"א

16 2718/09 "גדיש" קרנות גמולים בע"מ נ' אלסינט בע"מ (נבו 28/5/12) (להלן: "עניין

17 אלסינט"), החל מעמוד 29, כי:

18 "מטבע הדברים, כל אימת שמתגבשת קבוצת אנשים בעלי מכנה משותף, לצד

19 היבטי הדמיון המשותפים להם קיימים גם היבטים המבחינים ביניהם. כאשר

20 עסקינן בתובענה ייצוגית, הרי שלצד השאלות המשותפות לחברי הקבוצה

21 המיוצגת, עשויות להתעורר גם שאלות שאינן משותפות להם, ולעיתים גם שאלות

22 אינדיבידואליות המבחינות בין כל אחד מחברי הקבוצה לרעהו. על פי הפסיקה,

23 "אף שאין זה מן ההכרח כי כל השאלות המתעוררות בגדר התובענה הייצוגית

24 תהיינה משותפות לכל חברי הקבוצה, אין פירוש הדבר כי אם קיימות שאלות

25 משותפות ניתן לאשר את התובענה כייצוגית, יהיו אשר יהיו השאלות

26 האינדיבידואליות המתעוררות בגדרה" (עניין רזניק, פסקה 27; והשוו ע"א

27 8268/96 רייכרט נ' שמש, פ"ד נה(5) 276, 296 (2001)). על פי לשון החוק,

28 השאלות המשותפות לחברי הקבוצה צריכות להיות "מהותיות". הפסיקה פרשה

29 את התנאי האמור כמבחן יחסי שבמסגרתו בוחן בית המשפט הדין בבקשה לאישור

30 התובענה כייצוגית, את היקף הנושאים הפרטניים שמעוררת התביעה לעומת

31 הנושאים המשותפים לחברי הקבוצה. קריטריונים ברורים להכרעה בשאלה מהי

32 מידת האחידות שצריכה לשרור בין חברי הקבוצה, ומנגד, מהי מידת הגיוון בין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 החברים אשר עודנה "נסבלת" בגדרי התובענה הייצוגית – טרם התגבשו
2 בפסיקתנו (ראו: עניין רזניק, פסקאות 25-27 וההפניות המופיעות שם)."

3

4 עוד הוסיף בית המשפט והדגיש שם, כי:

5 "מכל מקום, נפסק, כי בטרם ידחה בית משפט בקשה לאישור תובענה כייצוגית
6 בשל היעדר הומוגניות בין חברי הקבוצה, מן הראוי כי יידרש לאפשרות להכשיר
7 את התובענה לבירור בהליך ייצוגי באמצעות שימוש בפתרונות המופיעים בחוק,
8 כגון: הסמכות לפצל את הקבוצה לתתי-קבוצות (סעיף 10(ג)), האפשרות לתת
9 פסק דין הצהרתי שבו תוכרענה השאלות המשותפות לחברי הקבוצה תוך הותרת
10 השאלות הפרטניות להליכים אחרים, והסמכות לתת הוראות באשר להוכחת
11 הזכאות לסעד על ידי חברי הקבוצה השונים (סעיף 20(א)-(ג) לחוק) (ראו: עניין
12 רזניק, בפסקה 27)."

13

14 בכל הנוגע לחלקו השני של התנאי ולפיו קיימת אפשרות סבירה כי התובענה תוכרע
15 לטובת חברי הקבוצה- הרי שתנאי זה נועד למנוע תביעות סרק סחטניות, כאשר
16 על המבקש מוטל הנטל לשכנע את בית המשפט כי קיימת לחברי הקבוצה עילת תביעה
17 לכאורה. על היקף הנטל המוטל על המבקש, להוכחת קיומה של עילת תביעה בשלב
18 הבקשה לאישור - יורחב הדיבור בהמשך.

19

20 (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין- אשר
21 לתנאי זה, על בית המשפט לבחון האם מוטב כי העילה המובאת לפניו תידון בהליכים
22 אחרים – כגון הליכים פליליים או הליכי אכיפה מנהלית (ראו - ת.א. (מחוזי - ת"א)
23 2687/06 כהן נתנאל נ' רדיוס שידורים בע"מ (21.5.2009), בפסקות 52-61). בהקשר
24 לכך, נקבע בין היתר, כי על מנת להרים את הנטל המוטל על מבקש האישור, כבר בשלב
25 הבקשה לאישור, על המבקש להציג הצעות המניחות את הדעת למנגנון על פיו ניתן
26 יהיה להוכיח אילו צרכנים, חברי הקבוצה התובעת, נפגעו ממעשי או מחדלי המשיבה
27 וכיצד יוכח שיעור נזקם.

28

29 (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה יוצג וינהל בדרך הולמת;
30 הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה - מאחר ולתובע המייצג
31 ולבא כוחו קיימת אחריות כלפי הקבוצה כולה, שכן התובענה הייצוגית מקימה מעשה
32 בית דין כלפי כל חברי הקבוצה - הרי שיש לוודא כי יש ביכולתם לנהל את ההליך בדרך
33 ראויה והולמת. יוער, כי סעיף זה קובע כי הנתבע אינו רשאי לערער על החלטה בדבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 הלימות הייצוג, זאת לעומת דרישת תום הלב, שעליה הנתבע יכול לערער. מהאמור
2 עולה, כי הדגש בהקשר זה הוא בדאגה לאינטרסים של הקבוצה ולא של הנתבע (השוו
3 אלון קלמנט, "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו – 2006",
4 הפרקליט מ"ט 131 (2006))
5 לעניין זה, הבהיר בית המשפט העליון ברע"א 8037/06 ברזילי נ' פריינר (הדס 1987)
6 בע"מ (4/9/14) (להלן: "עניין פריינר") כי "דרישה לייצוג הולם מתמקדת, איפוא,
7 בראש ובראשונה בכשירות של עורך הדין המבקש לייצג את הקבוצה לעשות כן
8 באופן הולם."
9 אשר לתובע הייצוגי עצמו, קבעה הפסיקה כי קיים רף מינימאלי של ידיעה ושיתוף
10 בהליך שעל התובע הייצוגי לעמוד בו, ועליו להראות כי יש לו מחויבות כלפי התביעה
11 וכלפי קבוצת הנפגעים, וכי הוא אינו "תובע קש" אשר הוצג על ידי עורך הדין שיוזם את
12 התביעה.
13
14 עוד בהקשר זה, בית המשפט מחויב לבחון אם יש ניגוד עניינים בין האינטרסים של
15 התובע הייצוגי לבין אלה של חברי הקבוצה; את ניקיון כפיו של התובע הייצוגי (ת"צ
16 5567-06-08 תמי בר נ' עטרת תעשיות 1996 בע"מ (20/12/10)); האם התובע מוכן
17 להשקיע את המאמצים הנדרשים לניהול התובענה הייצוגית (רע"א 6259/00 פשיגודה
18 נ' מדינת ישראל (15/1/00)); האם קיים קשר קרוב בין התובע הייצוגי לבא כוח
19 הקבוצה באופן שעשוי להוביל לפסילת אחד מהם או לפסילת שניהם מלשמש
20 בתפקידם (ת"צ 7104-06-12 אורן נ' נעלי נאות אגש"ח לעסקים בע"מ (9/7/17)), את
21 אופן ניהול ההליך הייצוגי ומקצועיות עורך הדין (רע"א 9169/16 עו"ד חלפון נ' שמן
22 משאבי גז ונפט בע"מ (26/3/17) וכן את ניסיונו של עורך הדין בניהול הליכים דומים.
23
24 **(4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה יוצג וינהל בתום לב - מטרתו**
25 של תנאי זה היא למנוע הגשת תביעת סרק סחטניות. אשר לכך נקבע בתני"ג (כלכלית)
26 48081-11-11 ראובן רוזנפלד נ' אילן בן דב (17.03.2013) כי:
27 "דרישת תום הלב בתובענה הייצוגית נובעת מיומרתו של התובע לייצג קבוצת
28 אנשים רחבה של תובעים (הזרים לו) ולשמש כשופרם, ויש לוודא שהאינטרסים
29 שמניעים את המבקש חופפים לאלו של הקבוצה: "ראוי שבית-המשפט יפקח על
30 ניהולן של התובענות הייצוגיות יותר מאשר על ניהולן של תביעות רגילות. לאור
31 ניגודי האינטרסים האפשריים שבין התובע-הנציג לבין הקבוצה" (חביב-סגל,
32 בעמ' 733)."
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 בכל הנוגע לדרישת תום הלב הרי שבהתאם להלכה הפסוקה, הרצון לקבל גמול ושכר
 2 טרחה אינו פסול או חסר תום לב לכשעצמו. עם זאת, כאשר רצון זה גורם לתובע
 3 הייצוגי לפעול באופן שעשוי להזיק לקבוצת הנפגעים, הרי שאז פעולתו מהווה נקיטת
 4 הליך בחוסר תום לב והדבר עשוי להצדיק את דחייתו של ההליך על הסף (ת"צ 36086-
 5 07-11 עו"ד אסף חרסט נ' ידיעות אינטרנט (שותפות רשומה) (19/9/12)).

6

7 כפי שפורט, סעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות קובע ארבעה תנאים אשר רק בקיומם המצטבר .32
 8 תאושר תובענה כייצוגית. על חשיבות קיום התנאים הקבועים בסעיף 8 עמדה כבוד
 9 השופטת ארבל בע"א 5045/03 רייכרט נ' יורשי שמש ז"ל, פ"ד סב(2), 437 (להלן: "עניין
 10 רייכרט"):

11 "החששות הנובעים מההשלכות האפשריות של מוסד התובענה הייצוגית מסבירים
 12 מדוע נתון לבית המשפט תפקיד מכריע, הן בעצם אישור תובענה כייצוגית, כדי שזו
 13 תשמש כלי דיוני הולם רק באותם מקרים שלהם נועדה, הן בשלב מתן פסק הדין, כדי
 14 שתוצאותיו לא יגרמו לנזק אישי וחברתי חמור יתר על המידה. תפקיד חשוב זה מצא
 15 את ביטוי, בין השאר, בסעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות שעניינו אישור תובענה
 16 ייצוגית, ובסעיף 20(ד) לו, המאזן בין התועלת הצומחת לקבוצת התובעים כתוצאה
 17 מן התביעה, לבין הנזק שייגרם לציבור בכללותו, לציבור הנזקק לשירותיו של הנתבע
 18 ולנתבע עצמו עקב תשלום הפיצוי. כלים אלה נועדו לסייע בהתמודדות עם החסרונות
 19 האפשריים של התובענה הייצוגית, ויש להפעילם במסגרת תכליותיו של החוק ועל
 20 מנת להגשימן. תכליות אלו עניינן, כאמור, בצמצום למינימום של הסיכונים הגלומים
 21 בדרך של תובענה ייצוגית לתועלת החברתית המצרפית."

22

23 הסמכויות אשר הוקנו לבית המשפט בחוק, פורטו בעניין אלסינט כדלקמן:
 24 "סמכויותיו הרחבות של בית המשפט לאשר תובענה ייצוגית בכפוף לכל שינוי שעליו
 25 יחליט (סעיף 13 לחוק); "לאשר תובענה ייצוגית אף אם לא התקיימו [כל] התנאים...
 26 אם מצא כי ניתן להבטיח את קיומם של תנאים אלה בדרך של צירוף תובע מייצג או
 27 בא כוח מייצג או החלפתם, או בדרך אחרת" (סעיף 8(ג)(1) לחוק); להגדיר את
 28 הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה (סעיף 10(א) לחוק); "להגדיר תת-קבוצה, אם מצא
 29 שלגבי חלק מחברי הקבוצה מתעוררות שאלות של עובדה או משפט, אשר אינן
 30 משותפות לכלל חברי הקבוצה", וכן "להורות על מינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג
 31 לתת-הקבוצה, אם מצא שהדבר דרוש כדי להבטיח שענינם של חברי תת-הקבוצה
 32 ייוצג וינהל בדרך הולמת" (סעיף 10(ג) לחוק).
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

33. אשר לנטל המוטל על מבקש האישור להוכיח קיומה של עילת תביעה (קרי חלקו השני של תנאי הסף הנקוב בסעיף 8(א)(1)) – נקבע כי הואיל ושלב הדיון בבקשת האישור הוא שלב ביניים לדיון בתובענה גופה, שלב אשר תואר כ"פרוזדור באמצעותו ניתן להיכנס לטרקלין, הוא הדיון במשפט גופו" (עניין טצת), הרי שעל בית המשפט לבחון באופן מקדמי את סיכויי התובענה, אך לא לברר את עיקרה בשלב זה (ראו - רע"א 2128/09 הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' רחמים עמוסי (5/7/12) (להלן: "פרשת עמוסי")). יחד עם זאת, הובהר כי: "ראוי לעבור פרוזדור זה בזהירות מרובה וליתן את הרשות רק במקרים המתאימים העונים על כל התנאים הדרושים..." (רע"א 6567/97 בזק - החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' עיזבון גת, פ"ד נב(2) 713, 720).

34. ודוק, בשים לב לכך שמדובר בהליך מקדמי, הרי שבית המשפט שדן בבקשה לאישור תובענה ייצוגית, איננו מחויב, בעיקרון, להכריע במכלול הטענות שהובאו לפניו וגם קביעותיו באשר להתקיימותן של עילות התביעה ובנוגע לאפשרות שהשאלות המהותיות המשותפות תוכרענה לטובת הקבוצה, הן קביעות בעלות אופי לכאורי בלבד. יתרה מכך, ככלל קביעותיו של בית המשפט בשלב זה אינן בגדר, "סוף פסוק" ולבעל הדין שנפגע מהן שמורה, בדרך כלל, הזכות להשיג עליהן בהמשך ההליך, או בגדרי ערעור על פסק-הדין בתובענה הייצוגית עצמה [עניין פריניר בפסקה 22; רע"א 8761/09 סלקום ישראל בע"מ נ' טל פתאל (6/5/10)].

מן הכלל אל הפרט:

35. אקדים אחרית לראשית, לאחר שעיינתי בראיות ובכתבים כפי שהונחו בפני וכן בטיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. נימוקי יפורטו להלן בהרחבה ואולם, כ"מפת דרך" להמשך, אציין כבר עתה בתמצית, כי במרכז הדיון בבקשה וכעילה מרכזית טענו המבקשים להפרת פרטיותם. טענתם זו של המבקשים אבחן תוך התייחסות לשני יסודות מרכזיים - הראשון, יסוד ההסכמה והשני נסב על היקף המידע המוגן. כפי שאפרט להלן לגישתי, פרסום המבקשים בלוח יד 2, יש בו כדי ללמד על שניים עיקריים השלובים זה בזה ומשפיעים זה על זה - ראשית על קיומה של הסכמה לפרסום הפרטים המופיעים במודעות ושנית, על ספק באשר לסיווג המידע המפורט במודעות כמידע פרטי- זאת משבפרסום בלוח מודעות הפתוח לעיני הכל, הפך המידע לנחלת הכלל ולמצער לנחלת מי שהמודעות מופנות אליו. עוד יודגש, כפי שיפורט להלן, כי בהינתן שקביעה מהו מידע פרטי ובהתאמה - מהי הפרת פרטיות - תלויה נסיבות היא, הנני סבורה כי בנסיבות דנן, ספק רב הוא האם המידע נשוא הדיון הוא מידע פרטי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 אציין עוד כי בכל הנוגע ליסוד ההסכמה, לא נעלמה מעיני טענת המבקשים ולפיה, למצער
2 משבחרו הם להוריד את המודעות אשר פורסמו בלוח יד 2, פקעה הסכמתם לפירסום (ככל
3 שניתנה מלכתחילה – עובדה המוכחשת על ידם) ומשכך, המשך הפרסום בלוחות המשיבים
4 נעשה שלא בהסכמתם – גם לא מכללא. אלא, שלטעמי כשלו המבקשים מהוכחת עילה
5 אישית באשר לטענתם זו. זאת בפרט הואיל ולא הוכיחו את המועדים הרלוונטיים בהקשר
6 לטענה – קרי, את מועדי הסרת הפרסומים מלוח יד 2 ומועדי הסרת הפרסומים מלוחות
7 המשיבים.
8 עוד אציין כי לא מצאתי ממש בעילות האחרות אשר עליהן ביקשו המבקשים לבסס את
9 עילת התביעה במקרה דנן ועל כך יורחב בהמשך.
10 לכל אלו יש להוסיף כי נוטה אני לקבל את טענות המשיבים ולפיהן המבקשים לא הציגו
11 מנגנון לאיתור חברי הקבוצה, טענו בעלמא לקיומו של נזק ולא הציגו מנגנון כלשהו לאומדן
12 הנזק – ככל שהוא קיים לחברי הקבוצה. משכך, שוכנעתי כי ממילא לא מתאימה הבקשה
13 לידון כתובענה ייצוגית. כיוון שכך והגם שבחלקה הבקשה נדחתה מפאת כישלון המבקשים
14 מהוכחת עילת תביעה אישית, לא מצאתי לבחון האפשרות לאיתור תובעים חלופיים.
15
16 ועתה – להנמקה בהרחבה.
17

36. הפרת הפרטיות;

18 כפי שהקדמתי וציינתי עילת התביעה המרכזית, בה התמקדו המבקשים, נסבה על פגיעה
19 לכאורית בפרטיותם, עת המודעות אשר פורסמו על ידם ואשר לטענתם כוללות מידע אישי,
20 פורסמו על ידי המשיבים בלוחות המודעות שלהם.
21 דבר החקיקה המרכזי הנסב על פרטיות הוא חוק הגנת הפרטיות ועל הוראותיו גם נסמכת
22 הבקשה. במסגרת חוק זה, לא קיימת הגדרה של המידע אשר עליו נועד החוק להגן – קרי
23 לא קיימת הגדרה ל"מידע פרטי", אלא תחת זאת, נקבע בסעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות כי:
24 "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו." – קרי, נקבעה החובה שלא לפגוע
25 בפרטיות (וכצדו השני של המטבע הוכרה גם הזכות לפרטיות) ונוסף על כך נקבעה בסעיף 2
26 לחוק שורת מקרים אשר מהווים פגיעה בפרטיות. בכלל כך, נקבע שכפגיעה בפרטיות
27 יחשבו: "בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;" (סעיף
28 (1)2 לחוק); "שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח;" (סעיף (6)2
29 לחוק); "שימוש בדיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה
30 שלשמה נמסרה;" (סעיף (9)2 לחוק); "פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה
31 בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9); (סעיף (10)2 לחוק); ו - " פרסומו של ענין
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 הנוגע לצננת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או
2 להתנהגותו ברשות היחיד." (סעיף 2(11) לחוק.
3
4 כפי המפורט לעיל בהרחבה, המבקשים בבקשתם, מתמקדים בעיקר בשאלת הפרת
5 הפרטיות ובשאלה מה כוללת בתוכה הזכות לפרטיות – שאלה ראויה לבירור ואולם,
6 לגיشتי, לדיון בשאלה זו יש להקדים דיון בשתי שאלות מקדימות (בבחינת שאלות סף) –
7 האחת, האם הפגיעה כביכול בפרטיות המבקשים נעשתה בהסכמה, בהתאם להוראות
8 סעיף 1 לחוק והשנייה וקשורה לה היא - האם המידע נשוא הדיון הוא מידע פרטי. תשובות
9 לשאלות אלו נדרשות לשם קביעה האם מדובר במידע עליו חלה הזכות לפרטיות
10 ובהתאמה - ככל שהתשובה לשאלה הראשונה היא בחיוב – קרי שהפגיעה נעשתה בהסכמה
11 או שהתשובה לשאלה השנייה היא בשלילה - קרי שהמידע אינו מהווה מידע פרטי מוגן –
12 ממילא יתייחר הצורך לדון בשאלה האם התנהלותם של המשיבים יש בה כדי לפגוע
13 בפרטיות המבקשים, בבחינת נפל הסוס ונפל רוכבו.
14
15 משכך, מהו יסוד ההסכמה הנדרש לפי סעיף 1 ומהו אותו מידע פרטי אשר על פגיעה בו מגן
16 החוק?
17 אפתח ואציין כי על חשיבותה של הזכות לפרטיות, עמדה כבוד השופט ארבל בעע"מ
18 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות (19.05.2009) (להלן:
19 "עניין התנועה לחופש המידע"):
20 "במוקדה של הזכות לפרטיות ניצבות האוטונומיה של הפרט וההכרה באינדיבידואל.
21 זכותו של אדם לפרטיות מאפשרת לו לקבוע את קווי דמותו ולעצב את יחסיו עם
22 סביבתו, כמו-גם את הגדרתו העצמית. הזכות לפרטיות מצויה בליבתו של מושג
23 החירות, ניתן אף לומר כי היא תמציתו. היא ציר מרכזי המגדיר את יחסי הפרט אל
24 מול החברה במשטר הדמוקרטי. אין כל תימה על כן כי הזכות לפרטיות זכתה למעמד
25 חוקתי ועוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (סעיף 7 לחוק היסוד. ראו גם: בג"ץ
26 8070/98 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד הפנים, פ"ד נח(4) 842 (2004);
27 בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה (לא פורסם, [פורסם בנבו],
28 14.5.06), פסקה 9 לפסק דינו של הנשיא. להלן: עניין פלונית). זאת ועוד, הזכות
29 לפרטיות כרוכה בעבודות גם בזכות היסוד לכבוד, כאשר זו האחרונה מקרינה על זו
30 הראשונה ותורמת לעיצוב דמותה." (שם. בסעיף 19 לפסק הדין).
31
32 יחד עם זאת והגם חשיבות הזכות לפרטיות – כאמור, המינוח "מידע פרטי", כמו גם הגדרה
33 למינוח זה אינם קיימים בחוק הגנת הפרטיות. על מורכבות הגדרת הזכות לפרטיות והיקף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 התפרשותה של זכות זו, עמדה כבוד השופטת ארבל, בעניין התנועה לחופש המידע, החל
 2 מעמוד 20 לפסק הדין כדלקמן:
 3 "המונח "פרטיות" והיקפו לא הוגדרו הגדרה מדויקת. זהו מונח מופשט שאת גבולותיו
 4 המוגדרים קשה לקבוע (ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני (לא
 5 פורסם, [פורסם בנבו], 27.2.08); ד"נ 9/83 בית הדין הצבאי לערעורים נ' ועקנין, פ"ד
 6 מב(3) 837, 856 (1988); בג"ץ 1435/03 פלונית נ' בית הדין למשמעת של עובדי
 7 המדינה בחיפה, פ"ד נח(1) 529, 539 (2003); מיכאל בירנהק "הבסיס העיוני של הזכות
 8 לפרטיות" משפט וממשל יא 9 (תשס"ח). להלן: בירנהק). הקושי בקביעת הגדרתה של
 9 הזכות לפרטיות נובע בחלקו, כפי שמסביר בירנהק במאמרו, מכך שמדובר בזכות
 10 מורכבת הפועלת באופן שונה במעגלים חברתיים, תרבותיים וכלכליים שונים,
 11 שעיצובם תלוי הקשר חברתי וטכנולוגי. יחד עם זאת, הציר המשותף למעגלים
 12 השונים הוא של שליטת האדם ביחידה האוטונומית שלו (בעמ' 12 – 19. ראו גם: ע"א
 13 1211/96 עו"ד יורם ל. כהן מפרק אדאקום טכנולוגיות בע"מ (בכינוס נכסים ובפירוק)
 14 נ' נשיונל קונסלטנטס בע"מ, פ"ד נב(1) 481, 499 - 500 (1998))."
 15 (ראו גם עע"מ 398/07 התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל - רשות המיסים, סג(ג)
 16 (314, 284).

17
 18 כאמור, המינוח "מידע פרטי" אינו קיים בחוק הגנת הפרטיות ואולם, בסעיף 2(9) לחוק
 19 נכלל המינוח "ענייני הפרטיים של האדם", שהוא המינוח המקביל למינוח זה ולפרשנותו
 20 אף נדרשה הפסיקה בבואה לקבוע איזה מידע יחשב כמידע פרטי מוגן. להגדרת מינוח
 21 ובפרט ל"גבולות הגזרה" של המינוח, לראשונה נדרש בית המשפט העליון בע"א 439/88
 22 דשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה, מח(3) 808 (להלן: "עניין מאגרי מידע"). הערעור באותו
 23 העניין נסב על ההחלטה שלא לאפשר יצירת מאגר מידע של אנשים ותאגידים שמסרו
 24 המחאות ללא כיסוי, זאת מהטעם שפרסום המידע כאמור בדבר אותם האנשים בא בגדר
 25 המינוח "ענייני הפרטיים של אדם" ובהתאם להוראות סעיף 2(9) לחוק, פרסום זה מהווה
 26 לכאורה פגיעה בפרטיותם של אותם אנשים. כלל שופטי ההרכב, הגיעו למסקנה ולפיה
 27 הפרסום באותו העניין יש בו כדי להפר את הוראות סעיף 2(9), הואיל והמידע נשוא הדין
 28 מהווה מידע בדבר: "ענייני הפרטיים של האדם" ואולם, באשר לאופן הפרשנות של
 29 מינוח זה נחלקו דעות השופטים.
 30 כך, כבוד השופט בד' (אשר אל דעתו הצטרף אף כבוד השופט קדמי), סבר כי יש לפרש מינוח
 31 זה באופן נרחב, על פי מובנם הטבעי והרגיל של המילים, ככולל: "כל מידע הקשור לחייו
 32 הפרטיים של אותו אדם, לרבות שמו, כתובתו, מספר הטלפון שלו, מקום עבודתו,
 33 זהות חבריו, יחסיו עם אשתו ויתר חברי משפחתו וכדומה." (שם. בעמוד 822). יחד עם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 זאת הוסיף השופט בך, באותו העניין והבהיר, כי יש לזכור בהקשר למינוח זה שהאיסור על
2 פי סעיף 1 לחוק, הקובע שלא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמה, משמעו: " שאם
3 ניתנת הסכמתו של אדם לשימוש במידע הנוגע לענייניו הפרטיים, להפצתו
4 ולפירסומו, אזי אין בכך משום פגיעה אסורה בפרטיות על פי החוק. עוד הודגש כי
5 בסעיף 3 לחוק, המכיל הגדרות של מונחים לענין חוק זה, נאמר: "הסכמה" – במפורש
6 או מכללא". את עמדתו זו המחיש כבוד השופט בך בעזרת מספר דוגמאות, אשר
7 הרלוונטיות לעניינו הן על פניו זו אשר פורטו ראשונה, שלישית, רביעית וחמישית כדלקמן:
8 " (א) כתובת ומספר הטלפון של אדם נכללים, לשיטתי, בין ענייניו הפרטיים. אך אם
9 הוא מוסר פרטים אלה לחברת הטלפונים לצורכי פירסום, או מסכים הוא בשתיקה
10 לפירסומם בספר הטלפונים, הרי הוא ללא ספק נותן את הסכמתו, לפחות מכללא,
11 לשימוש החופשי בפרטים אלה על-ידי כולי עלמא, ועל-כן אין בשימוש בפרטים אלה
12 ובהפצתם משום פגיעה אסורה בפרטיות. לעומת זאת, אם עומד אדם על החזקת טלפון
13 "במספר חסוי", אזי נשללת הסכמתו להפצת המספר ברבים, ובמקרה כזה פירסום
14 המספר לגורם בלתי מוסמך עלול להוות פגיעה בפרטיות, אם הוא תואם את אחת
15 הקטיגוריות המנויות בסעיף 2 לחוק.

16
17 ג) כאשר אדם מתראיין בעיתון ומוסר לכתב פרטים שונים על עיסוקיו, על חבריו, על
18 הרגשותיו ועל היחסים במשפחתו, אזי כל אותם פרטים נמנים עם "ענייניו הפרטיים"
19 של אותו אדם, חרף העובדה שבנסיבות הנתונות אין כמובן בפירסומם משום פגיעה
20 אסורה בפרטיות.

21 ד) הוא הדין באשר לעשרות ולמאות פרטים המכילים מידע בדבר חייו הפרטיים של
22 אדם ומשפחתו, בדבר קשריו העסקיים והחברתיים ובדבר מצב בריאותו, אשר אותו
23 אדם מגלה במפורש, או על-ידי התנהגותו, את הסכמתו לפירסומם, בצורה כוללנית
24 וללא הגבלה, או לפחות בצורה מצומצמת, היינו למספר מוגדר של אנשים וגורמים.
25 ה) הייתי מיישם אותו כלל גם ביחס לפרטים, שניסיון החיים מלמד שאדם רגיל
26 מהיישוב אינו מתנגד לפירסומם ברבים." (שם. בעמוד 823 לפסק הדין).

27
28 השופט שטרסברג כהן, הצטרפה כאמור לדעת חברי ההרכב ולפיה במקרה דנן קיימת
29 פגיעה בפרטיות ואולם, סברה כי המקרה אינו מצריך הגדרה כוללנית של עניינים שיש
30 לראותם כ"ענייניו הפרטיים של האדם" וחיוותה דעתה כי:
31 "בכגון דא ראוי שלא ליצור רשימה סגורה או פרטנית אלא לאפשר בדיקת הנושא על-
32 פי ההקשר שבו הוא מופיע. לדידי, התשובה לשאלה מהו עניינו הפרטי של אדם אינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 חד-משמעית, וכמו ביטויים רבים שאנו נתקלים בהם בספר החוקים ובחיי היום-יום,
2 פרשנותם תלויה בהקשר ובמטרה שלשמה נדרשת פרשנות זו. אין חולק כי פרטיותו
3 של אדם היא בעלת חשיבות עליונה ונכון לראותה כחלק מזכויות היסוד המגולמות
4 בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. עם זאת, בבואנו להגדיר "ענייני הפרטיים של אדם"
5 הגדרה שתהפוך כל הפוגע בהם למפר חוק, עלינו להיות זהירים ודווקניים.
6 בחוק הגנת הפרטיות אין המחוקק מגדיר פרטיות מה היא ואין הגדרה לביטוי "ענייני
7 הפרטיים של אדם" המופיע בו. בסעיף 2 לחוק מוצאים אנו רשימה של פעולות
8 שרואים בהן פגיעה בפרטיות ובענייני הפרטיים של אדם, בלי להעיר את עניינו
9 בשאלה מה הם אותם עניינים. לפיכך, סבורתני כי נשרת את תכלית החוק אם נמקד
10 את ניתוחנו בעובדות המסוימות של המקרה העומד לדיון ובפרשנות הראויה באותו
11 הקשר. יש שכל פרט ופרט בפני עצמו לא יהווה "ענייני הפרטיים של אדם, ואילו צירוף
12 של מספר פרטים עם האינפורמציה המתקבלת מהם יהווה עניין כזה. כך הוא לדעתי
13 בענייננו. צירוף הפרטים האישיים של מי ששילם בהמחאות או בשטרות ואלה לא
14 כובדו, עם האינפורמציה שלפיה המשלמים לא כיבדו את התחייבותם, מהווה מסירת
15 מידע בעל קונוטציה ברורה של אי-אמינותו הכלכלית של מחבר ההמחאה או נותן
16 ההתחייבות, ובתור שכזו אין היא מותרת. על פירסום מסוג זה נאמר ב- .ruj.ma 2ta
17 117-017.d, arpus, שצוטט על-ידי חברי (סעיף 19 לפסק-דינו), כי זוהי חשיפה לציבור
18 של עובדות פרטיות אשר חשיפתן לפניו מביכה את התובע. לפיכך היא פוגעת
19 בפרטיות ואיננה מותרת. על חשיפה מסוג זה אמר בית המשפט העליון במדינת מיזורי
20 בפסק-דין [7], mason, שהוזכר גם הוא על-ידי חברי, כי השלט "לא מקבלים שיקים"
21 ומתחתיו רשימת שמות ושמו של המערער בכללם, פגע בזכותו של המערער "להיעזב
22 במנוחה" ("the right to be left alone"), ובכך פגע בפרטיותו."
23

24 דעה הדומה לדעת כבוד השופט שטרסברג כהן הובעה גם על ידי כבי' השופטת ארבל בעניין .39
25 התנועה לחופש המידע, שם בעמוד 23 נקבע על ידה כי:
26 "נכון יהיה אפוא לראות בביטוי "ענייני הפרטיים של אדם" כביטוי מסגרת שאת
27 תוכנו הקונקרטי בכל עניין ועניין יש לצקת בהתאם לנסיבות הדברים ולהקשרם.
28 במסגרת זו ייכללו ככלל אותם עניינים שהם עניינים פרטיים במובהק, דוגמת
29 העניינים המנויים בהגדרת "מידע" ומידע רגיש" בחוק הגנת הפרטיות. יחד עם זאת,
30 תוכנו המדויק של הביטוי ייקבע בכל מקרה ומקרה לנסיבותיו. לטעמי, דרך זו תואמת
31 את הנחיית בית משפט זה לפרש את היקף פרישתה של הזכות לפרטיות מתוך מבט
32 רחב ומתוך גישה מהותית הנגזרת ממעמדה החוקתי של זכות זו. כך, ההכרעה האם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 עניין מסוים הוא מ"ענייניו הפרטיים של אדם" תיעשה בכל עניין לגופו, על-פי הקשר
2 הדברים ומכלול נסיבות העניין, תוך שלפנינו אינדיקציות משמעותיות באשר לטיב
3 העניינים שהם מענייניו הפרטיים של אדם. ואדגיש: ככלל, מקובל עליי כי הפרטים
4 שמנה השופט בך בעניין ונטורה אכן מהווים עניין מענייניו הפרטיים של אדם. יחד
5 עם זאת, אני סבורה כי גם לגביהם נכון יהיה כי ההחלטה האם מדובר ב"ענייניו
6 הפרטיים של אדם", לפי חוק הגנת הפרטיות תיבחן בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו
7 ולהקשרו, מתוך הרצון להגשים את הזכות לפרטיות, אך בה בעת לא לפגוע יתר על
8 המידה בזכויות אחרות דוגמת חופש הביטוי, נגישות הציבור למידע ועוד.

9 אוסיף כי בחינה עניינית בכל מקרה ומקרה מתבקשת לטעמי גם מאחר שהיקף פרישתו
10 של המונח "פרטיות" משתנה בהתאם למוסכמות ולנורמות החברתיות של התקופה
11 (והשוו: דין וחשבון הוועדה להגנה בפני פגיעה בצינעת הפרט ספר יצחק כהן 87, 88
12 (1989)). כמו-כן, מקובלת עליי עמדתה של השופטת שטרסברג-כהן ולפיה יש שניתן
13 היא לעמוד על הפגיעה בפרטיות רק בהצטרפם של מספר נתונים יחדיו (וראו מזווית
14 שונה מעט: בירנהק, בעמ' 34 - 33). מצב זה לא זו בלבד שקשה לצפותו, אלא שהדרך
15 היחידה להתמודד עמו היא להכניס תחת "ענייניו הפרטיים של אדם" קבוצות פרטים
16 שלמות באופן שפורס אמנם הגנה רחבה יותר על הזכות לפרטיות, אך מכרסם כאמור
17 באופן משמעותי בזכויות אחרות."

18
19 לשאלת היקף המידע הפרטי המוגן, נדרש בית המשפט העליון גם בע"א 1697/11 א. גוטסמן .40
20 אדריכלות בע"מ נ' אריה ורדי (23.01.2013)(להלן: "עניין גוטסמן"). באותו העניין נסב
21 הדיון על השאלה האם אדריכל אשר פרסם באתר האינטרנט הדמיות ממוחשבות של בית
22 לקוחו, תוך שהוא נמנע מלציין פרטים מזהים ביחס לבית - פגע בפרטיות הלקוח. אגב דיון
23 בשאלה זו –כפי שיפורט להלן - נדרש בית המשפט העליון גם לדיון בשאלת התגבשותה של
24 הסכמה לפרסום ההדמיות על ידי לקוחו של האדריכל.

25 את דיונו פתח בית המשפט העליון באותו העניין, בשאלה האם פרסום הדמיות בית מהווה
26 פגיעה בפרטיות, הואיל והוא נוגע לצנעת חייו של האדם. אשר לכך, הפנה כבי השופט פוגלמן
27 לקביעות בית המשפט העליון בעניין מאגרי מידע – אשר עיקריהן הובאו לעיל (וזאת,
28 למרות שבמאמר מוסגר אציין כי פסק הדין בעניין מאגרי מידע לא נסב על פרשנות המינוח
29 "צנעת חייו של אדם" אלא על פרשנות המינוח "ענייניו הפרטיים של אדם") ואימץ את
30 גישת כבוד השופטת שטרסברג כהן ולפיה - פרשנות המינוח תלויה בהקשר ובמטרה לשמה
31 נדרשת הפרשנות (שם. בסעיף 14 לפסק הדין). לגופם של דברים, נקבע בכל הנוגע למידע
32 הנוגע לביתו של אדם כי :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 "על-מנת שפרסומו של מידע הנוגע לביתו של אדם ייחשב לפגיעה בפרטיות כהגדרתה
2 בחוק, יש לראות אם יש בו די כדי לחצות את אותו סף של אינטימיות – שלאחריו
3 נאמר כי נפגעה "צנעת החיים האישיים". בענייננו, בחינת מכלול הנסיבות מובילה
4 למסקנה כי פרסום הדמיות פנים ביתו של ורדי אכן יש בו משום פגיעה ב"צנעת חייו
5 האישיים". פנים ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך כי יניחו אותו
6 לעצמו. בתוככי ביתו של אדם ממש הוא את זכותו לפרטיות בצורה המובהקת
7 ביותר. לפיכך, לאדם יש ציפייה סבירה כי תמונות פנים ביתו לא יפורסמו לציבור
8 הרחב ללא הסכמתו. בענייננו, עיון בהדמיות ביתו של ורדי כפי שפורסמו באתר
9 האינטרנט מעלה כי על-אף שמדובר בהדמיות ממוחשבות, הרושם המתקבל מהן
10 מוחשי ביותר."

11
12 אלא, שהוסיף בית המשפט וסייג כי:

13 "דין שונה חל על הדמיות חוץ הבית. ברגיל, חזיתו של בית חשופה לעוברי אורח.
14 היא מצויה ב"עין הציבור". על כן, ככל שחזיתו של בית גלויה מן הרחוב, ברי כי
15 הצגת תמונתה או הדמייתה לא תקים כל פגיעה בפרטיות (ראו גם ת"א (מחוזי י-ם)
16 7236/05 לוי' נ' אבני רביד, פסקה 14 [פורסם בנבו] (15.5.2006)). הזכות לפרטיות
17 אינה נפרשת על מידע שכבר היה מצוי בחזקתו של הציבור, ולפיכך, כאשר מידע
18 מסוים נמצא ממילא במרחב הציבורי – יש מקום לדעה שלפיה הזכות לפרטיות כלל
19 אינה נפגעת (לאמירות דומות בדין האמריקני ראו: Jackson v. Playboy Enterprises,
20 Inc., 547 F. Supp. 10, 13 (S.D. Ohio 1983); Fry v. Ionia Sentinel-Standard, 101
21 Mich. App. 725, 731 300 N.W. 2d 687 (Mich. Ct. App. 1980); Reece v. Grissom,
22 DAVID A. 154 Ga. App. 194, 196, 267 S.E.2d 839 (Ga. Ct. App. 1980)
23 JAMES A. ELDER, PRIVACY TORTS 3-45, 3-44 (להלן: ELDER);
24 HENDERSON, RICHARD N. PEARSON AND JOHN A. SILICIANO, THE
25 TORTS PROCESS 930-31 (4th ed. 1994)....

26 אין חולק כי הצגתה של חזית ביתו של אדם ברבים אינה מקימה פגיעה הדומה
27 בהיקפה לזו הנגרמת מהצגת פנים ביתו. בעוד שפנים ביתו של אדם חשוף אך בפני
28 אורחיו הקרואים, חזית ביתו "פרטית" פחות. בחזית ביתו של אדם אין את אותה
29 "צנעה" המאפיינת את חדרי ביתו האינטימיים. במובן זה, הדמיות חוץ הבית אינן
30 "מידע" אשר קרוב דיו לגרעין האינטרס המוגן בסעיף 2(11) לחוק. נמצא, אם כן, כי
31 בעוד שההדמיות המציגות את חללי פנים הבית עלולות לפגוע ב"צנעת החיים
32 האישיים" – פרסום הדמיות חוץ הבית אינו מקים פגיעה שכזו." (ההדגשה שלי ל.ב.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1

2 קרי בעניין גוסטמן קבע בית המשפט העליון כי הגנת הפרטיות לא תחול על מידע המצוי
3 ממילא במרחב הציבורי.

4

5 אציין כי נוסף על כך הוסיף בית המשפט העליון וקבע באותו העניין כי :
6 "כי לא תקום פגיעה בפרטיות מקום שבו דרישת ה"זיהוי" אינה מתקיימת, היינו: ככל
7 שאדם סביר לא יכול לקשור בין המידע שפורסם לבין אדם ספציפי." (שם. בסעיף 18).

8

9 בעניין גוסטמן, משנקבע על ידי בית המשפט כי ההדמיות עונות אחר הגדרת "צנעת חייו .41
10 של האדם", נדרש בית המשפט העליון לשאלה האם פורסמו אלו בהסכמה. בכל הנוגע
11 ליסוד ההסכמה, הוסיף בית העליון וקבע בעניין גוסטמן כי :

12 "חוק הגנת הפרטיות קובע כי לא תתרחש פגיעה בפרטיות מקום שישנה הסכמה
13 לפגיעה זו (סעיף 1). הסכמה זו יכולה להיות מפורשת ויכולה להיות משתמעת (סעיף
14 3 לחוק הגנת הפרטיות; עניין פלונית, פסקה 20). טעמה של דרישה זו בכך ש"הזכות
15 לפרטיות באה להגן על הפרט, וכלל אין חברה רשאית להגן על אדם בוגר שלא
16 מרצונו" (ע"פ 4463/93 בירב נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(5) 447, 458 (1996)). ודוק;

17 ההסכמה אינה טעם המצדיק פגיעה בזכויות לפרטיות. ההסכמה עצמה היא חלק
18 אינהרנטי של הזכות, באופן שאם ניתנה – לא קמה זכות תביעה (הלם, בעמ' 41).

19 ואולם, על-אף שהסכמה לצורך פגיעה בפרטיות ניתן להסיק משורה של מקרים ודרכי
20 התנהגות (חי, בעמ' 122), מוטב להפעיל משנה זהירות בקביעה כי נתקבלה הסכמה
21 לפרסום. "יש להיזהר ולא להפעיל את הכוח המצדיק של ההסכמה על מקרים בהם
22 ברור כי אין הסכמה ממש והשימוש בהסכמה הוא לכן קונסטרוקטיבי ופיקטיבי" (רות
23 גביון "איסור פרסום הפוגע בפרטיות" זכויות אזרח בישראל – קובץ מאמרים לכבוד
24 חיים ה. כהן, 177, 199 (1982)). ברוח זו נקבע כי מן העובדה שפלוני הסכים לגלות
25 פרטים מסוימים לאדם אחד או למספר בני אדם – לא ניתן לגזור את המסקנה כי הוא
26 מנוע מלהתנגד לפרסום אותם פרטים לציבור הרחב (עניין ונטורה, בעמ' 822); וכי
27 אפילו קיומה של מערכת יחסים קרובה כנישואין, אינה מלמדת כשלעצמה על הסכמה
28 משתמעת לפגיעה של אחד מבני הזוג בפרטיותו של השני (עניין פלונית, בפסקה
29 (20). "[ההדגשה שלי ל.ב.]

30

31 ונחזור לענייננו - לאחר שבחנתי את נסיבות המקרה דנן, בשים לב להתוויות כפי שנקבעו .42
32 במסגרת הפסיקה, אינני סבורה כי – בכל הנוגע לעילת הפרת הפרטיות – הרימו המבקשים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 את הנטל המוטל עליהם להוכיח קיומה של אפשרות סבירה להכרעה בתובענה לטובת
2 הקבוצה (קרי לא הוכיחו עמידה בתנאי הקבוע בסעיף 8(א)1 לחוק תובענות ייצוגיות).
3 זאת משכפי שהקדמתי וציינתי, אינני סבורה כי בנסיבות דנן, נפגעת פרטיותם של
4 המפרסמים בלוח יד 2, על ידי פרסום נוסף בלוחות המשיבים. בבסיס קביעתי זו, גישתי
5 ולפיה פרסום באינטרנט בלוח יד 2 – הפתוח לעיון לכל דכפין – דומה לפרסום בלוח מודעות
6 ציבורי אשר כל מי החולף ברחוב צופה בו. בהתאמה לאמור ובהתאם להלכה כפי שנקבעה
7 בעניין גוסטמן ולפיה הפרטיות לא תפגע מקום בו המידע מצוי ממילא במרחב הציבורי –
8 סבורה אני כי מקום בו בחרו המבקשים לפרסם את המידע נשוא הדיון, בלוח מודעות אשר
9 התפוצה שלו אינה מוגבלת, באופן שלמידע חשוף כל מי שגולש באינטרנט ונכנס ללוח זה,
10 בלא כל מגבלה – הרי שהמידע נשוא הפרסום משנה פניו ואינו עוד מידע פרטי אשר יכול
11 לזכות להגנה בהתאם לחוק ולמצער כך הם פני הדברים, באשר לפרסום בפלטפורמות
12 דומות – קרי פרסום באינטרנט של המודעה אשר פורסמה באינטרנט.
13 במאמר מוסגר אציין כי המשיבים טענו – וטענתם זו לא נשללה - כי ממילא מידע הנוגע
14 לבעלות על נכסים כאלו ואחרים ויתרה מכך על הדרך בו מומנה רכישתם – פתוחים ממילא
15 לעיון הציבור במאגרי לשכת רישום המקרקעין וכן במאגרי רשות מיסוי מקרקעין. משכך
16 טענו המשיבים כי על פניו המידע אינו פרטי אף מטעם זה. אלא שלהכרעה בטענתם זו של
17 המשיבים אינני נדרשת, בהינתן שלגישתי – כפי שפורטה עצם הפרסום שבוצע על ידי
18 המבקשים הופך את המידע למידע המצוי במרחב הציבורי.
19
20 מבלי לגרוע מקביעתי ולפיה כל זמן שהמידע מפורסם בלוח הפתוח לעיון הכל אין הוא עוד
21 בגדר מידע מוגן, הנני סבורה כי ממילא במקרה דנן מתקיים גם יסוד ההסכמה. זאת,
22 משניתן להחיל על המידע נשוא הדיון – במישרין או על דרך ההיקש – את הדוגמאות אשר
23 ניתנו על ידי כב' השופט בד' בעניין מאגרי מידע. כך וראשית- כאמור נקבע על ידי כבוד
24 השופט בד' שם כי - מספר טלפון הוא מידע פרטי ואולם, עת הוא מפורסם בהסכמה בספר
25 טלפונים, ניתנת הסכמה למצער מכללא, לשימוש חופשי בפרטים אלו על ידי כולי עלמא
26 ומשכך אין בשימוש בפרטים אלו ובהפצתם משום פגיעה אסורה בפרטיות. בדומה בעניינינו
27 – משבחרו המבקשים לפרסם את מספר הטלפון שלהם בלוח החשוף לעיני כל הציבור, גילו
28 דעתם כי הם מסכימים לשימוש חופשי בו. יתרה מכך- יצויין כי במקרה דנן הפגיעה
29 הלכאורית בפרטיות, בכל הנוגע למספר הטלפון אף קטנה יותר – הואיל ואין חולק כי
30 במסגרת הפרסום מפורסם רק שמו הפרטי של האדם ולא גם שם משפחתו כפי שנעשה
31 בספר טלפונים. לכך יש להוסיף כי אדם יכול לנקוב בשם שאינו שלו במסגרת הפרסום בלוח
32 יד 2 (ראו עדותו של המבקש 2 בעמוד 43 שורות 14-13, לפרוטוקול הדיון מיום 11/12/22 –
33 להלן: "הפרוטוקול") וכן יכול הוא להשתמש במספר טלפון וירטואלי (אשר לכך אישר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 המבקש 2 כי במענה לפנייתו השיב אתר יד 2 כי האפשרות קיימת בחלק מהקטגוריות –
2 ראו עדותו בעמוד 44 שורות 11-13 וכן ראו עדות המשיב בעמוד 59 שורות 14-15
3 לפרוטוקול). זאת ועוד, ניתן לומר כי על המקרה דן חלה גם הדוגמא הנסבה על אדם
4 המגלה באופן מפורש או על ידי התנהגותו את הסכמתו לפרסום –"בצורה כוללנית, ללא
5 הגבלה, או לפחות בצורה מצומצמת, היינו למספר מוגדר של אנשים וגורמים" – זאת
6 בשים לב לכך שהפרסום נעשה בלא כל הגבלה ולא בצורה מצומצמת או למספר מוגדר של
7 אנשים וגורמים – כגון לדוגמא – פרסום בעמוד פייסבוק אשר אפשרות הצפייה בו הוגבלה
8 על ידי בעל העמוד רק לצפייה על ידי חבריו.
9 לכך יש להוסיף כי במקרה דנן פלטפורמת הפרסום הנוסף (קרי הפרסום בלוחות
10 המשיבים), היא אותה פלטפורמת פרסום ראשוני – קרי פרסום זה גם זה מבוצע ברשת
11 האינטרנט. זאת ועוד, על פניו הפרסום הנוסף הוא לאותה תכלית של הפרסום הראשוני
12 והיא – פרסום לשם מכירת הנכס המפורסם או השכרתו, הפונה לקהל היעד של מי
13 המבקשים לרכוש או לשכור נכסים.
14
15 את שתי קביעותיי לעיל – קרי, זו הנסבה על כך שהמידע אינו מוגן כל זמן שהוא מפורסם .44
16 בלוח הפתוח לעיון הציבור, כמו גם קביעתי ולפיה בעצם הפרסום בלוח הפתוח לעיון
17 הציבור, יש כדי ללמד על הסכמה לשימוש במידע המפורסם – הנני מוצאת לסייג ולדייק,
18 כך שלעת עתה קביעותיי אלו כקביעות נחרצות, תעמודנה רק מקום בו הפרסום המקורי
19 לא הוסר על ידי המפרסם. קרי בשלב זה אין בקביעותיי אלו כדי לקבוע מסמרות או להביע
20 עמדה לכאן או לכאן בשאלות - האם המידע משנה פניו מכאן ואילך לתמיד, או שמא,
21 המידע אינו מוגן רק כל זמן שהפרסום עומד על כנו וכן האם הסרת המודעות המקוריות
22 יש בה כדי להפסיק את ההסכמה לפרסום המידע. לקביעת מסמרות בשאלות אלו – קרי
23 באשר למעמדן של המידע ושל ההסכמה - לאחר הסרת הפרסום, אינני נדרשת במקרה
24 זה, הואיל ובמקרה דנן – כפי שיפורט להלן – ממילא כשלו המבקשים מהוכחת המשך
25 פרסום המודעות לאחר הסרתן על ידם מלוח יד 2 ומשכך, כשלו מהוכחת עילת התביעה
26 האישית שלהם בכל הנוגע לטענות אלו.
27 אשר לכך וראשית, מצאתי ממש בטענת המשיבים ולפיה, המבקשים לא הציגו ראיות או
28 אסמכתאות באשר למועד בו הסירו את הפרסום מלוח יד 2. בהקשר זה, במסגרת בקשת
29 האישור לא הציגו המבקשים ואף לא הצהירו על המועד בו הוסר הפרסום בלוח יד 2. יתרה
30 מכך, המבקש 1 בעדותו אישר כי אין לו כל אסמכתא באשר למועד בו פרסם בלוח יד 2 כמו
31 גם למועד בו הסיר את הפרסומים מלוח יד 2 (ראו עדותו בעמוד 5 בשורות 26-27
32 לפרוטוקול). בדומה המבקש 2 העיד כי אינו זוכר את מועד הפרסום בלוח יד 2 (ראו עדותו
33 בעמוד 40 שורה 22 לפרוטוקול) והוסיף והעיד כי אין לו כל ראיה באשר למועד בו הסיר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 את המודעה מלוח יד 2 (ראו עדותו בעמוד 41 שורה 1 לפרוטוקול). אשר למבקש 2 יש
2 להוסיף ולציין כי על פניו אין לו כל טענה כלפי המשיבה 2 אלא שכלל טענותיו מופנות אל
3 המשיב 1. זאת ועוד, אציין כי המבקש 1 אמנם טען – וזאת רק בתצהיר תשובותיו לשאלון
4 אשר הופנה אליו על ידי המשיבה 2 (הוגש לבית המשפט ביום 25/5/22) (להלן: "תצהירו
5 השני של המבקש 1"), כי הסיר את המודעה באשר לדירה בטבעון בסמוך ליום 24/5/21 בו
6 נחתם הסכם השכירות עם השוכרת החדשה. אלא, שטענה זו נטענה לראשונה בתצהיר
7 המשלים. זאת ועוד, כפי העולה מעדותו – המבקש 1 הצהיר על עובדות אלו בהסתייגות
8 הנובעת מכך שמדובר בהיסק ולא בזיכרון בפועל. ויתרה מכך, כפי שיפורט להלן, ממילא
9 לא הוכח על ידי המבקש 1 כי אמנם מיד לאחר הסרת המודעה מלוח יד 2 לא הוסרה
10 המודעה מלוחות המשיבים.

11
12 די בכך שהמבקשים לא הציגו ראיות כדבעי באשר למועד בו הסירו את הפרסום מיד 2, כדי
13 להוביל לדחיית טענתם ולפיה הפרסום בלוחות המשיבים נותר גם לאחר מכן. ואולם,
14 בבחינת למעלה מן הצורך, אציין כי המבקשים אף לא הציגו ראיות המלמדות על כך
15 שהמשיבים לא הסירו את המודעות מיד לאחר הסרת המודעות מלוח יד 2. אשר לכך, אציין
16 כי בתמיכה לטענותיהם בדבר הותרת המודעות בלוחות המשיבים לאחר הסרתן מלוח יד
17 2, הפנו המבקשים לפניית אשר בוצעו אליהן לכאורה כפועל יוצא מצפייה בלוחות
18 המשיבים. דא עקא, שכפי שיפורט להלן המשיבים לא הרימו את הנטל להוכיח כי אמנם
19 הפניות אשר נעשו אליהם לאחר הסרת המודעות מלוח יד 2 (מועד שכאמור אף הוא לא
20 הוכח), היו בעקבות פרסומים בלוחות המשיבים. כך – המבקש 1 הצהיר בסעיף 5 לתצהירו
21 שצורך לבקשת האישור, כי לאחר הסרת הפרסום מלוח יד 2, פנה אליו בחור בעקבות
22 הפרסום בלוח קומו (בתמיכה לכך צירף מבקש 1 את נספח 2) (א) שהוא צילום מסך ובו ציון:
23 "בחור שהתעניין שרת אתר קומו." [הטעות במקור ל.ב.]. אלא, שלתצהירו השני של
24 המבקש 1, אשר גם במסגרתו המשיך להתייחס אל הפונה כאל "בחור" (ראו סעיף ד'
25 לתצהיר זה), צירף המבקש 1 הקלטת שיחה ממנה עולה כי היא עם בחורה ולא בחור. אשר
26 להקלטה זו, אישר המבקש 1 בעדותו לפני כי הפנייה אליה התייחס בתצהירו השני, היא
27 אותה פנייה אליה התייחס בתצהירו הראשון – קרי אמנם הבחור הפך לבחורה – ראו
28 בעמוד 9 שורות 24-28 לפרוטוקול). עצם שינוי הגרסה לעניין זה, יש בו לטעמי כדי לפגוע
29 בגרסתו של המבקש 1 לעניין זה (והדברים יפים במיוחד שעה שגם במסגרת התצהיר השני
30 אליו צורפה ההקלטה לא מצא המבקש להסביר כי טעה ותיקן את טעותו). ואולם, בבחינת
31 למעלה מן הצורך, אוסיף ואציין כי בעדותו אישר המבקש 1 כי אותה פונה כלל לא זכרה
32 שהיא ראתה את המודעה בלוח קומו, לא אישרה שפנתה אל המבקש 1 בעקבות צפייה
33 בפרסום בלוח קומו ולא זכרה כי התקשרה אל המבקש כלל (ראו – עמוד 10 החל משורה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 24 וכן בעמוד 11 שורות 9-8 לפרוטוקול). זאת ועוד, בכל הנוגע לפנייה השנייה הנטענת על
2 ידי המבקש 1 בכל הנוגע לדירה בחיפה - אישר המבקש 1 בתצהירו השני כי הפנייה נעשתה
3 לאחר שהוגשה בקשת האישור, קרי ברי כי אין בה כדי לשמש ראייה עליה ניתן להשתית
4 את בקשת האישור. ריכוז האמור מלמד כי אין בראיות אשר הוצגו על ידי המבקש 1 עצמו
5 כדי לתמוך בטענתו ולפיה הייתה אליו פנייה בעקבות צפייה בלוח המשיבה 2, בכלל וכזו
6 שנעשתה לאחר הסרת המודעה על ידו מלוח יד 2 בפרט.
7 בדומה, גם המבקש 2 העיד כי אין לו כל ראיות באשר למועד בו הוסרה המודעה מאתר
8 המשיב 1 (ראו עדותו בעמוד 43 משורה 1). זאת ועוד, למבקש 2 לא היה כל תיעוד בנוגע
9 לפנייה שנטענה כי קיבל לאחר הסרת המודעה מלוח יד 2, לבד מצילום מסך שבו מופיע
10 כיתוב "מתעניינת בדירה הגיעה מאתר AD" (ראו עמוד 39 לפרוטוקול משורה 10).
11 יתרה מכך המבקש 1 עצמו אישר כי קיימת אפשרות שהפניות הנוספות אשר קיבל נובעות
12 מהפרסום המקורי בלוח יד 2. אשר לכך, העיד המבקש 1 כי כך אף סבר הוא - קרי שפונים
13 אליו אנשים אשר ראו את הפרסום המקורי קודם להסרתו ושמרו את מספר הטלפון שלו
14 (ראו עדותו בעמוד 18 שורות 14-27) - קרי גם ככל שסברתי שהמבקשים הוכיחו פניות
15 אליהם לאחר הסרת הפרסומים - וספק רב בהקשר לכך - אין בעצם הפניות כדי ללמד על
16 כך שהפניות הן בעקבות פרסומים בלוחות המשיבים.
17 על כל האמור לעיל הנני מוצאת להוסיף כי מצאתי ממש בטענות המשיבים ולפיהן אין להם
18 כל אינטרס להמשיך ולפרסם מודעות שאינן רלוונטיות וכי לאור זאת, הם פועלים באופן
19 שוטף לוודא הסרת מודעות שהוסרו על ידי המפרסמים. בכל הנוגע לתוכנה המופעלת על
20 ידי המשיבים לשם כך, אציין כי באשר למשיבה 2, מצאתי כי זו הרימה את הנטל המוטל
21 עליה, בשלב זה של ההליך, להוכיח כי התוכנה אשר היא מפעילה פועלת באופן שוטף לעשות
22 כן ולעניין זה, אינני מוצאת לקבל את טענות המבקשים ולפיהן העד אשר העיד מטעמה
23 אינו העד המתאים. זאת משהעד הבהיר מפורשות כי הוא עוסק גם בתחום הטכני וכי הוא
24 מבין ושולט בכל פעולות התוכנה (ראו עדותו בעמוד 54 שורה 2). ודוק - האמור הוא למעלה
25 מן הצורך, הואיל וכפי שפורט ממילא לא מצאתי כי המבקשים הרימו את נטל הראייה
26 המוטל עליהם להוכיח המשך פרסום לאחר הסרת המודעות על ידם.
27
28 לאור קביעתי ולפיה במועדים בהם פורסמו המודעות בלוח יד 2, המידע נשוא ההודעות לא
29 היה מוגן ויתרה מכך, הייתה הסכמה לפרסומו - אינני נדרשת לטענותיהם הספציפיות של
30 המבקשים המבוססות על סעיפי המשנה לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות. זאת בהינתן שככל
31 שהמידע אינו מוגן אין בפרסומו משום הפרת הפרטיות ויתרה מכך, לאור קביעת בית
32 המשפט העליון בעניין גוסטמן ולפיה: "ההסכמה אינה טעם המצדיק פגיעה בזכויות
33 לפרטיות. ההסכמה עצמה היא חלק אינהרנטי של הזכות, באופן שאם ניתנה - לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 קמה זכות תביעה". יחד עם זאת, לשם שלמות היריעה אציין ראשית כי בבקשת האישור
2 טענו המבקשים גם לקיום הנסיבות המקימות עילת תביעה מכוח סעיף 2(6) לחוק הגנת
3 הפרטיות ואולם, בסיכומיהם לא חזרו המבקשים על טענותיהם אלו ומשכך, זנחו עילת
4 תביעה זו. עוד הנני מוצאת לציין כי בנסיבות כפי שנקבעו, לא מתקיימים "בילוש או
5 התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת"; בהתאם להוראות סעיף קטן
6 2(1) לחוק הגנת הפרטיות. זאת הואיל וגם לו סברתי כי מתקיימים בילוש או התחקות אחר
7 המבקשים, אינני סבורה כי יש בהתנהלות המשיבים משום הטרדה בלתי מוצדקת כלפיהם
8 ויתרה מכך, ממילא אין בה כדי לפגוע בצנעת הפרט שלהם. בהקשר לכך, יש להוסיף ולציין
9 כי ממילא המבקשים טענו בעלמא להטרדתם ואולם, כפי שפורט ממילא לא הראו כי אמנם
10 הוטרו בפועל כפועל יוצא מפרסום המודעות. אשר לכך, אציין כי המבקש 2 אישר בעדותו
11 כי הוא ידע על פרסום המודעה AD כבר מיום 14/6/21 ולמרות זאת לא פנה להסרתה אלא
12 בחלוף שבוע. עוד אישר המבקש 2 כי בכל פרק זמן זה הוא לא קיבל פניות כפועל יוצא
13 מפרסום המודעה באתר AD (עמוד 47). ויתרה מכך, הנני מוצאת להפנות לעדותו של
14 המבקש 1 כפי שהובאה לעיל ולפיה אין הוא יודע האם אמנם מקור הפניות אליו לאחר
15 הסרת הפרסום מלוח יד 2 הוא בפרסומי המשיבים וכן, לעדות המבקש 2 בעמוד 49 שורה
16 26, במסגרתה אישר מפורשות כי אין הוא יודע האם זה ששכר ממנו את היחידה בסופו של
17 דבר, לא הגיע בעקבות הפרסום בלוחות המשיבים.

18
19 ריכוז האמור מלמד כי לגישתי בכל הנוגע לעילה הנובעת מהפרת הפרטיות, בכל הזמן בו
20 מפורסמות מודעות המקור בלוח יד 2, לא מהווה התנהלותם של המשיבים, המפרסמים
21 את המודעות גם בלוחותיהם, משום פגיעה בפרטיות. בהתאמה אינני סבורה כי מתקיים
22 במקרה דנן התנאי הקבוע בסעיף 8(א)(1) סיפא בדבר אפשרות סבירה להכרעה לטובת
23 הקבוצה בעילה זו. לכך יש להוסיף כי בכל הנוגע להמשך פרסום המודעות לאחר הסרתן
24 מלוח יד 2, אינני מוצאת לקבוע מסמרות בשאלה האם התנהלותם של המשיבים מקימה
25 עילת תביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות, הואיל וכפי שפורט לעיל, בהקשר לכך, המבקשים
26 כשלו מהוכחת עילת תביעה אישית, ולאור זאת, אין הם עומדים – בכל הנוגע לעילת
27 התביעה המבוססת על פגיעה בפרטיות בתנאי הקבוע בסעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות,
28

29 **עילות התביעה הנוספות;** .47
30 אשר לעילות הנוספות עליהן ביקשו המבקשים להתבסס בבקשתם, הנני סבורה כי לא בכדי
31 לא הרחיבו המבקשים את הדיבור עליהן בסיכומיהם ואת מירב יהבם הטילו על העילה
32 הנובעת מהפגיעה לכאורה בפרטיות. זאת הואיל ועל פניו הא בהא תליא – בהעדר פגיעה
33 בפרטיות, ספק באם מתקיימים יסודותיהם של העילות האחרות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1
2 כך, אינני סבורה כי התנהלות המשיבים נוגדת את תקנת הציבור – זאת בהינתן קביעתי
3 ולפיה הפרסומים אינם מנוגדים לדין ובשים לב לכך שבנסיבות כפי שהונחו לפני אין
4 בפרסומי המשיבים כדי לפגוע בפרטיותם של המבקשים. לכך יש להוסיף כי על פניו יש אף
5 ממש בטענות המשיבים ולפיהן, הפרסומים משרתים אינטרסים העולים בקנה אחד עם
6 תקנת הציבור ובכלל כך – מעודדים את התחרות החופשית ויש בהם כדי להגשים גם את
7 חופש העיסוק של המשיבים. זאת ועוד, בבסיס טענתם של המבקשים בדבר התנהלות
8 הנוגדת את תקנת הציבור טענו המבקשים לכך שאופן ביטול ההתקשרות פוגע בציבור
9 הלקוחות. דא עקא, שבכל הנוגע לרכיב זה, קרי הנוגע להמשך ההסכמה לאחר הסרת
10 המודעות מלוח יד 2, ממילא נקבע על ידי כי המבקשים לא הרימו את הנטל להוכחת עילתם
11 האישית ואף מטעם זה דין טענותיהם אלו להידחות.

12
13 נוסף על כך, צודקים המשיבים בטענתם כי אין בהתנהלותם כדי להפר את הוראות סעיף
14 3(א) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א - 1981. אשר לכך, על פניו החלופה הרלוונטית לענייננו
15 היא זו המנויה בסעיף 3(ב)(8) לחוק זה הנסבה על אספקת נכס או שירות לצרכן ללא בקשה
16 מפורשת שלו. דא עקא, שחלופה זו מותנית בכך שאספקת הנכס או השירות יעשו בתשלום
17 – תנאי אשר אינו מתקיים בענייננו.

18
19 עוד אינני סבורה כי יש בהתנהלותם כדי להקים עילה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט,
20 תשל"ט 1979. זאת בהינתן שתנאי החלת עילה כאמור הוא כי ההתעשרות באה לזוכה
21 שלא על פי זכות שבדין. במקרה דנן, משנשללה הטענה ולפיה הפרסום נעשה שלא כדין
22 ומשלא הוצגה כל אלטרנטיבה חוקית אחרת אשר בניגוד לה הושגה התעשרות לכאורה,
23 הרי שדין הטענה המושתתת על עילה זו להידחות. למעלה מן הצורך אציין כי ספק רב בעיני
24 באם לא ניתן להחיל במקרה דנא את הפטור מהשבה הקבוע בסעיף 2 לחוק זה. זאת בהינתן
25 שלמצער בחלק מהמקרים המפרסמים מעוניינים בפרסום הנוסף ויכול שאף התעשרו
26 בעצמם כפועל יוצא ממנו, הואיל ולקוחותיהם נחשפו לפרסומם בלוחות המשיבים. לכל
27 אלו יש להוסיף את המגמה המשתקפת בפסיקה לצמצום החלת חוק עשיית עושר במקרים
28 בהם קיים הסדר חוקי עדכני ומפורט, כך ש: "משלא תצלח דרך המלך, לא תצלח גם
29 הדרך הצדדים" (ראו סקירה אשר בוצעה על ידי כב' השופטת מיכל אגמון- גונן בת"א
30 (מחוזי ת"א) 1074-05 מעריב הוצאת מודיעין בע"מ נ' חברת אול יו ניד בע"מ
31 (11.07.2010), החל מעמוד 8 לפסק הדין).

32 אציין כי במסגרת הבקשה לא טענו המבקשים לקיומן של עילות מכוח פקודת הנזיקין
33 ובכלל כך – רשלנות או הפרת חובה חקוקה ולראשונה הועלתה טענה בהקשר לעוולות אלו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 במסגרת סיכומיהם ואף זאת בעלמא ובלא פירוט כנדרש. כך, לא הובהר איזה חובת זהירות
 2 חלה על המשיבים וכיצד הופרה, עוד לא פורט איזה חיקוק הופר – לבד מהפנייה כללית
 3 לחיקוקים אשר נזכרו לעיל. בנסיבות אלו, לא הוכח גם קיומן של עילות אלו.
 4 לכל אלו יש להוסיף כי- כפי שיפורט על ידי להלן, כשלו המבקשים מהוכחת תנאים נוספים
 5 הנקובים בסעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות, כך שממילא גם ככל שהיה מתקיים התנאי
 6 הקבוע בסעיף 8(א)(1) סיפא באשר לאיזו מהעילות, ממילא לא הייתי מוצאת לאשר הבקשה
 7 הואיל ולא מתקיימים תנאים אחרים הקבועים בחוק.

8

9 **איתור תובע חלופי וקיום התנאים הנוספים הקבועים בסעיף 8 לחוק;** .48

10 משהמבקשים כשלו מהוכחת עילת תביעה אישית, בכל הנוגע להמשך פרסום המודעות
 11 כביכול לאחר הסרתן מלוח יד 2, קרי אין הם עומדים בתנאי הקבוע בסעיף 4 לחוק תובענות
 12 ייצוגיות, ניתן לכאורה לעשות שימוש במנגנון הקבוע בסעיף 8(ג)(2) לחוק תובענות ייצוגיות
 13 המאפשר החלפת התובע הייצוגי וקובע:

14 "מצא בית המשפט כי התקיימו כל התנאים האמורים בסעיף קטן (א), ואולם לא
 15 מתקיימים לגבי המבקש התנאים שבסעיף 4(א)(1) עד (3), לפי הענין, יאשר בית
 16 המשפט את התובענה הייצוגית אך יורה בהחלטתו על החלפת התובע המייצג."
 17 בהתאם לסעיף זה, ככל שימצא כי מתקיימים כל התנאים לאישורה של תובענה כייצוגית
 18 המפורטים בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות וכפי שפורטו לעיל, ואולם לא מתקיימים
 19 התנאים שבסעיף 4(א)(1)–(3) ובענייננו רלוונטי התנאי בסעיף 4(א)(1) ולפיו למבקש קיימת
 20 עילה בתביעה – שומה על בית המשפט לאשר את התובענה הייצוגית, תוך הוראה על
 21 החלפת התובע המייצג. בהתאמה, גם ככל שלא מתקיימת עילת תביעה אישית, הרי שיש
 22 לבחון את השאלה האם בבקשת האישור מתקיימים במצטבר ארבעת התנאים המפורטים
 23 בסעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות וככל שהתשובה לכך היא חיובית יש לנסות ולאתר
 24 תובע מייצג חלופי.

25 אלא, שלאחר ששקלתי, נחה דעתי כי במקרה דנן אין מקום להורות על מינוי תובע חלופים,
 26 זאת הואיל וממילא לא שוכנעתי כי מתקיימים כלל התנאים לאישור תובעה ייצוגית
 27 הקבועים בסעיף 8 לחוק ומשכך, אין מקום להורות על אישור התובענה כייצוגית תוך
 28 החלפת התובע המייצג.

29 זאת, ראשית בהינתן קביעותיי ולפיהן עילת התביעה – בכל הנוגע להפרת הפרטיות –
 30 מצומצמת ממילא ויכול שתחול רק ככל שהפרסום בלוחות המשיבים לא הוסר לאחר
 31 הסרתו מלוח יד 2. נוסף על כך משנוטה אני לקבל את טענות המשיבים ולפיהן המבקשים
 32 לא הציגו מנגנון לאיתור חברי הקבוצה, טענו בעלמא לקיומו של נזק ולא הציגו מנגנון
 33 כלשהו לאומדן הנזק – ככל שהוא קיים לחברי הקבוצה. לכך יש להוסיף כי בהתאם לסקר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 הצרכנים אשר צורף על ידי המבקשים עצמם, רובם המכריע של המפרסמים לא ראה
2 בפרסום הנוסף משום פגיעה, אלא ההיפך הוא ראה את התועלת בחשיפה הנוספת לשם
3 קידום מטרת הפרסום. אציין כי ממצאיו אלו של הסקר, עולים בקנה אחד עם הערת כבוד
4 השופט רובינשטיין בעניין אול יו ניד, בסעיף 6 לפסק הדין באשר למפרסמי המודעות:
5 "יודגש: אין המדובר כאן ביחסים שבין המשיבים לבין אלה המפרסמים אצל
6 המעוררת מודעות דרושים. לכאורה, ניתן לסבור כי מבחינת אלה האחרונים, הפרסום
7 הנוסף אצלה משיבים אך משרת את האינטרס שלהם, אולם אין מקום, ואין צורך,
8 לקבוע מסמרות בעניין זה." עובדה זו יש בה כדי ללמד על הצורך בבחינה פרטנית של כל
9 מפרסם ומפרסם באשר לרצונו בפרסום הנוסף ולשאלה האם צמחו לו ממנו תועלת או נזק
10 (ולו לדידו). נוסף על כך בחינה פרטנית נוספת תידרש גם באשר לשאלה האם הפרסום הוסר
11 מיד עם הסרתו מלוח יד 2. זאת ועוד, גם קיומן של תביעות קטנות אשר הוכרעו לטובת
12 מפרסמים שונים ונפסקו לטובת המפרסמים סכומי פיצוי של מספר אלפי ש"ח ואשר אליהן
13 הפנו הצדדים (ראו לדוגמא – ת"ק 47775-11-21 (חד') אליאור בשן נ אלעד מרגלית
14 (14/6/22) ות"ק (בי"ש) 29551-06-20 ריטון נ מרגלית (12/12/20)) - מלמד כי במקרים
15 המתאימים יכול מפרסם נפגע להגיש תביעתו ולזכות לפיצוי שאינו פיצוי זניח.
16 בכל הנוגע לטענות המבקשים באשר לנזק אשר נגרם להם, מבלי לגרוע מכך שכאמור שיעור
17 הנזק נטען בעלמא, תוך נקיבה בסכום, בלא להציג כל מנגנון לחישוב הנזק הפרטני כמו גם
18 הנזק לכל חבר מחברי הקבוצה – הנני מוצאת להוסיף ולהתייחס לטענות המבקשים בדבר
19 נזק הנובע מפגיעה באוטונומיה. אשר לכך, יודגש כי בהתאם להלכה הפסוקה, בכל הנוגע
20 לראש נזק של פגיעה באוטונומיה, לא די בשלילת זכות הבחירה בלבד על מנת להוכיח נזק
21 זה, אלא שהתובע הייצוגי נדרש להראות כי נגרם לו נזק תוצאתי-סובייקטיבי, המתבטא
22 בתחושות שליליות כמו כעס, תסכול, עלבון, וכו', בשל שלילת חופש הבחירה (ע"א
23 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל (4/12/11) (להלן:
24 "עניין תנובה"). יפים לעניין זה דברי כבוד המשנה לנשיא (כתוארו דאז) השופט ריבלין
25 בע"א 1303/09 קדוש נ' בית החולים ביקור חולים (5/3/12) כדלקמן:
26 "הגישה האובייקטיבית להערכת גובה הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה נדחתה על-
27 ידי השופטת חיות בעניין תנובה, בסעיף 40 לחוות דעתה. זוהי גם גישתי. אף אני
28 סבור כי אין לפסוק פיצוי סטנדרטי בגין פגיעה זו. הפיצוי צריך שיהיה אינדיבידואלי,
29 בהתחשב בהפרה הקונקרטית ובנסיבותיה... ככלל ניתן לקבוע, כי ככל שהמידע שלא
30 נמסר חשוב יותר וככל שהאינטרס הנפגע קרוב יותר לליבת הזכות ומשפיע עליה
31 בצורה משמעותית יותר – כך יגדל הפיצוי בגין הפגיעה באוטונומיה... הפיצוי בגין
32 הפגיעה באוטונומיה הוא, איפוא, פיצוי אינדיבידואלי בגין נזק תוצאתי, פיצוי בגין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1 פגיעה באינטרסים אישיותיים שחזקה עליו, על הנזק, שנגרם ושהוסב בעת שנגרמה
 2 פגיעה בליבת הזכות לאוטונומיה ובעניין מהותי".
 3 מהאמור נובע כי גם ראש הנזק הכללי כביכול הנסב על פגיעה באוטונומיה, הוא נזק פרטני,
 4 לכל אחד מחברי הקבוצה, אשר הוכחתו תדרוש בירור אינדיבידואלי על מנת להתחקות
 5 אחר ברומטר הרגישות האישי של כל ניזוק וניזוק (ראו עניין תנובה פסקה 43). בירור כזה
 6 אינו יעיל ומתאים למסגרת ההליך של תובענה ייצוגית.

7
 8 ריכוז האמור מלמד כי המבקשים לא הרימו הנטל להוכחת קיומם של כלל התנאים
 9 הקבועים בסעיף 8 לחוק ובכלל כך בפרט כי התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה
 10 או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה וכן כי התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה
 11 להכרעה במחלוקת נשוא העניין. כמו כן לא הרימו המבקשים את הנטל להוכיח קיומו של
 12 נזק להם וכן לא לחברי הקבוצה. משכך, שוכנעתי כי ממילא לא מתאימה הבקשה לידון
 13 כתובענה ייצוגית. כיוון שכך והגם שבחלקה הבקשה נדחתה מפאת כישלון המבקשים
 14 מהוכחת עילת תביעה אישית, לא מצאתי לבחון האפשרות לאיתור תובעים חלופיים.

סוף דבר;

- 16
 17 49. לאור האמור והמפורט, הנני דוחה את הבקשה לאישור התובענה כיייצוגית.
 18
 19 50. המבקשים ביחד ולחוד יישאו בהוצאות כל אחת מהמשיבות בסך של 15,000 ש"ח אשר
 20 ישולם בתוך 30 יום מהיום.
 21
 22 51. המזכירות תדוור את פסק דין לצדדים.
 23
 24 ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, בהעדר הצדדים.
 25

 לימור ביבי, שופטת

26
 27
 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 55466-07-21 שמואלי ואח' נ' מרגלית ואח'

1

